ECHA
EUROPEAN CHEMICALS AGENCY

Vereisten voor SCIP-kennisgevingen

oktober 2020

ABC

Disclaimer

Dit document is bedoeld om gebruikers te helpen bij het nakomen van hun verplichtingen in het kader van artikel 9, lid 1, onder i) van de kaderrichtlijn afvalstoffen 2008/98/EG (KRA). De gebruiker wordt er echter op gewezen dat de tekst van de KRA de enige authentieke juridische referentie is en dat de informatie in dit document geen juridisch advies vormt. Gebruik van de informatie is geheel de verantwoordelijkheid van de gebruiker. Het Europees Agentschap voor chemische stoffen aanvaardt geen enkele aansprakelijkheid voor het eventuele gebruik van de informatie die is opgenomen in dit document.

Overname met bronvermelding toegestaan.

Versie	Wijzigingen	
1.0	Eerste uitgave. *(Vervangt het document 'Detailed information requirements for the SCIP database' (Gedetailleerde informatievereisten voor de SCIP-databank) van september 2019)*	oktober 2020

Vereisten voor SCIP-kennisgevingen

Referentie: ECHA-20-H-16-NL
ISBN: 978-92-9481-777-8
Cat. nummer: ED-02-20-715-NL-N
DOI: 10.2823/60637
Publicatiedatum: oktober 2020
Taal: NL

© Europees Agentschap voor chemische stoffen, 2020
Omslag © Europees Agentschap voor chemische stoffen

Als u naar aanleiding van dit document vragen of opmerkingen hebt, kunt u deze indienen met behulp van het formulier voor informatieverzoeken (onder vermelding van de referentie en datum van uitgave). Dit formulier is te vinden op de contactpagina van ECHA: http://echa.europa.eu/contact

Europees Agentschap voor chemische stoffen

P.O. Box 400, FI-00121 Helsinki, Finland

Inhoudsopgave

1. INLEIDING 5

1.1 Achtergrond 5
1.2 Welke leveranciers van voorwerpen moeten een SCIP-kennisgeving indienen bij ECHA? .. 6
1.3 Voor welke voorwerpen en stoffen geldt de SCIP-kennisgevingsplicht? 7
1.4 Tijdlijnen 8
1.5 Het doorgeven van informatie over stoffen in voorwerpen uit hoofde van REACH en de SCIP-kennisgeving 9

2. INFORMATIEVEREISTEN 11

2.1 Gemeenschappelijke vereisten voor voorwerpen als zodanig en complexe objecten 15

2.1.1 Identificaties en indeling 15

2.1.1.1 Naam van het voorwerp 17
2.1.1.2 Andere naam (namen) 18
2.1.1.3 Primaire voorwerpidentificatie 18
2.1.1.4 Overige voorwerpidentificatie(s) 19
2.1.1.5 Voorwerpcategorie 19
2.1.1.6 Productie in de Europese Unie 20

2.1.2 Kenmerken en afbeelding(en) 21
2.1.3 Instructies voor een veilig gebruik 22

2.2 Aanvullende vereisten die alleen gelden voor complexe objecten 24

2.2.1 Component(en) van een complex object 25

2.3 Aanvullende vereisten uitsluitend voor voorwerpen als zodanig 30

2.3.1 Zorgwekkende elementen 30

2.3.1.1 Stof van de kandidaatslijst 33
2.3.1.2 Concentratiebereik 33
2.3.1.3 Materiaal- of mengselcategorieën 34

2.4 Actualisering van de ingediende informatie in de SCIP-databank 35

2.4.1 Vrijwillige actualisering als een stof van de kandidaatslijst aanwezig in een voorwerp is vervangen door een veiliger alternatief 36

3. AANBEVOLEN OPLOSSINGEN VOOR HET NIVEAU VAN RAPPORTAGE IN DE SCIP-KENNISGEVINGEN: '*GROEPEREN*' EN '*HIËRARCHIE*' 38

3.1 Criteria voor het 'groeperen' van identieke of quasi-identieke voorwerpen en complexe objecten in een SCIP-kennisgeving 42

3.1.1 Criteria voor het 'groeperen' van *volledig identieke* voorwerpen 42
3.1.2 Criteria voor het 'groeperen' van *quasi-identieke* voorwerpen 43
3.1.3 Criteria voor het 'groeperen' van *quasi-identieke* complexe objecten 45
3.1.4 Aanbevolen benaderingen van ECHA: 'groeperen' *van volledig* identieke voorwerpen, *quasi-identieke* voorwerpen en *quasi-identieke* complexe objecten in een SCIP-kennisgeving 49
3.1.5 Verantwoordelijkheden van de lidstaten: omzetting van artikel 9, lid 1, onder i) van de KRA en handhaving 50

3.2 Hoeveel lagen componenten en deelcomponenten in een complex object moeten in een SCIP-kennisgeving worden gemeld ('*hiërarchie*')? 51

AANHANGSEL 1. CATEGORIEËN VAN MATERIALEN IN SCIP 54

A1-1. Inleiding 54

A1-2. Overkoepelende categorieën van materialen en deelcategorieën 55
A1-3. Aanvullende materiaalkenmerken met betrekking tot het materiaal waarvan een voorwerp is gemaakt 56
A1-4. Lijsten van categorieën van materialen en aanvullende materiaalkenmerken in het SCIP-formaat 56

AANHANGSEL 2. REPRESENTATIEF VOORWERP-BENADERING VOOR HET 'GROEPEREN' VAN EXTREEM COMPLEXE OBJECTEN 57

Lijst van afbeeldingen

Afbeelding 1: Een fiets als voorbeeld van een complex object dat bestaat uit veel voorwerpen als zodanig. 12

Afbeelding 2: Het verstrekken van informatie bij het opstellen van een SCIP-kennisgeving..... 14

Afbeelding 3: Illustratie van hoe de informatievereisten zijn georganiseerd en gestructureerd in een SCIP-kennisgeving voor een fiets die in de EU in de handel wordt gebracht door een samensteller of een importeur. 26

Afbeelding 4: Illustratie van het nesten van de overeenkomstig de eerste rij van tabel 5 te verstrekken informatie in de (hypothetische) SCIP-kennisgeving voor een fiets..... 29

Afbeelding 5: Illustratie van het potentieel zeer brede toepassingsgebied van de SCIP-kennisgevingsplicht..... 38

Afbeelding 6: Illustratie van de mogelijke assemblagelagen voor de identificatie van een O-ring (voorwerp als zodanig) met een stof van de kandidaatslijst (> 0,1 gewichtsprocent (g/g)) in een waterpomp die is opgenomen in de motor van een personenvoertuig. 40

Afbeelding 7: De complexiteit van verschillende soorten complexe objecten. 40

Afbeelding 8: *Volledig identieke* voorwerpen: schroeven met een bepaalde straal onder de kop, nominale lengte, schroefdraadlengte en kop volgens vastgestelde normen 42

Afbeelding 9: Weergave van de aanbevolen benadering voor het bepalen van de 'hiërarchie' in een SCIP-kennisgeving (voorbeeld van de fiets zoals weergegeven in afbeelding 3) 53

Lijst van tabellen

Tabel 1: Samenvatting van de verplichting met betrekking tot het doorgeven van informatie over stoffen in voorwerpen uit hoofde van REACH en de SCIP-kennisgevingsverplichting 9

Tabel 2: Identificaties en karakterisering 16

Tabel 3: Kenmerken en afbeelding(en) 21

Tabel 4: Instructie(s) voor een veilig gebruik en demontage-instructie(s) 22

Tabel 5: Component(en) van een complex object (alleen voor complexe objecten)..... 25

Tabel 6: Zorgwekkende elementen (uitsluitend voor voorwerpen die een stof van de kandidaatslijst bevatten in een concentratie van meer dan 0,1 gewichtsprocent (g/g)) 30

Tabel 7: Stof van de kandidaatslijst niet meer aanwezig..... 36

1. Inleiding

1.1 Achtergrond

De SCIP-databank is de databank voor informatie over zeer zorgwekkende stoffen (**S**ubstances of **C**oncern) **I**n voorwerpen als zodanig of in complexe objecten (**P**roducten), opgezet uit hoofde van de kaderrichtlijn afvalstoffen (KRA)[1]. Vanaf 5 januari 2021 moet elke leverancier van een voorwerp dat een op de kandidaatslijst voor autorisatie[2] voorkomende zeer zorgwekkende stof (SVHC) bevat in een concentratie van meer dan 0,1 gewichtsprocent (g/g), en dat in de EU in de handel wordt gebracht, informatie over dat voorwerp doen toekomen aan ECHA[3]. Dankzij de SCIP-databank is de informatie over voorwerpen die stoffen van de kandidaatslijst[4] bevatten beschikbaar gedurende de hele levenscyclus van producten en materialen, met inbegrip van de afvalfase. De informatie in de databank van de ingediende SCIP-kennisgevingen wordt vervolgens beschikbaar gesteld aan afvalverwerkers en consumenten.

De SCIP-databank heeft drie hoofddoelen:

1. de productie van afval met gevaarlijke stoffen terugdringen door de vervanging van stoffen van de kandidaatslijst in voorwerpen die in de EU in de handel worden gebracht te ondersteunen;
2. informatie beschikbaar maken om afvalverwerkingsmethoden verder te verbeteren;
3. autoriteiten de mogelijkheid geven het gebruik van zorgwekkende stoffen in voorwerpen te monitoren en passende maatregelen te nemen in de gehele levenscyclus van voorwerpen, met inbegrip van de afvalfase.

In de REACH-verordening is reeds bepaald dat leveranciers van voorwerpen die stoffen van de kandidaatslijst bevatten in een concentratie van meer dan 0,1 gewichtsprocent (g/g) aan actoren verderop in de toeleveringsketen en aan consumenten op verzoek voldoende informatie moeten doorgeven om een veilig gebruik van die voorwerpen mogelijk te maken[5]. Deze informatie heeft echter geen betrekking op afvalverwerkers in de afvalfase nadat deze voorwerpen aan het einde van hun levensduur afval zijn geworden. Dankzij de SCIP-databank is dezelfde informatie die in toeleveringsketens beschikbaar is, ook beschikbaar voor afvalverwerkers om de afvalbranche te ondersteunen bij het verbeteren van de huidige praktijken van afvalbeheer en om het gebruik van afval als grondstof te stimuleren. Daarom vormt de SCIP-kennisgeving een gepaste

---

[1] In artikel 9, lid 2, van de KRA is bepaald dat het Europees Agentschap voor chemische stoffen een databank opzet voor de gegevens die het uit hoofde van lid 1, onder i), uiterlijk op 5 januari 2020 moet ontvangen en deze onderhoudt, en afvalverwerkers en, op verzoek, consumenten toegang verleent tot die databank.

[2] Gepubliceerd op de ECHA-website in overeenstemming met artikel 59, lid 10, van de Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH-verordening).

[3] Artikel 9, lid 1, onder i), van de KRA verplicht elke leverancier van een voorwerp, als gedefinieerd in artikel 3, lid 33, van de REACH-verordening, om met ingang van 5 januari 2021 de informatie overeenkomstig artikel 33, lid 1, van die verordening te doen toekomen aan ECHA.

[4] Een stof van de kandidaatslijst betekent een zeer zorgwekkende stof (SVHC) die op de kandidaatslijst voor autorisatie voorkomt.

[5] Artikel 33 van REACH bepaalt dat elke leverancier van een voorwerp dat een op de kandidaatslijst voorkomende zeer zorgwekkende stof bevat in een concentratie van meer dan 0,1 gewichtsprocent (g/g) de afnemer van het voorwerp (punt 1) en, op verzoek, de consument (punt 2) voldoende aan de leverancier bekende informatie verstrekt om een veilig gebruik van dat voorwerp mogelijk te maken, waaronder ten minste de naam van de stof.

aanvulling op de bestaande informatiedoorgifte-[6] en kennisgevingsvereisten[7] voor stoffen van de kandidaatslijst in voorwerpen in het kader van REACH, en geen vervanging[8]. Deze REACH-vereisten worden uiteengezet en toegelicht in het Richtsnoer over vereisten voor stoffen in voorwerpen (SiA-richtsnoer) Hierin wordt ook aangegeven hoe vast te stellen is wat in het kader van REACH[9] een voorwerp is en hoe de concentratie van een stof van de kandidaatslijst moet worden bepaald.

De SCIP-databank is opgezet met het tweeledige doel de vereiste informatie te verzamelen en deze informatie te structureren en doorzoekbaar te maken, om optimaal toegang te kunnen bieden, voornamelijk voor afvalverwerkers en consumenten, maar ook voor actoren in de toeleveringsketen, ngo's en autoriteiten.
Binnen de reikwijdte van de taak van ECHA, uit hoofde van de KRA, om de SCIP-databank te ontwikkelen en ten uitvoer te leggen, heeft ECHA de informatievereisten nader omschreven en het SCIP-formaat voor de indiening van SCIP-kennisgevingen bij ECHA door leveranciers van voorwerpen gespecificeerd. Dit document dient met name om bedrijven te helpen bepalen of zij te maken hebben met de SCIP-kennisgevingsverplichting met betrekking tot voorwerpen die stoffen van de kandidaatslijst in het kader van de KRA bevatten, en geeft gedetailleerde informatie over de informatievereisten voor SCIP-kennisgevingen die overeenkomstig artikel 9, lid 1, onder i), van de KRA bij ECHA moeten worden ingediend krachtens artikel 33, lid 1, van REACH.

1.2 Welke leveranciers van voorwerpen moeten een SCIP-kennisgeving indienen bij ECHA?

Volgens artikel 3, lid 33, van de REACH-verordening betekent de leverancier van een voorwerp "*een producent*[10] *of importeur*[11] *van een voorwerp, een distributeur*[12] *of andere actor uit de toeleveringsketen*[13] *die een voorwerp in de handel brengt*[14]".

De volgende leveranciers van voorwerpen moeten een SCIP-kennisgeving indienen bij ECHA:

- EU-producenten en -samenstellers;

---

[6] Artikel 33 van REACH.
[7] Ook kennisgeving van stof in voorwerpen (Substance in Articles) of SiA-kennisgeving genoemd als bedoeld in artikel 7, lid 2, van REACH. De SiA-kennisgevingsverplichting geldt alleen voor importeurs en producenten van voorwerpen onder bepaalde voorwaarden en is erop gericht ECHA en de bevoegde instanties van lidstaten informatie te verschaffen over de aanwezigheid van stoffen van de kandidaatslijst in voorwerpen. Aan de hand van deze informatie kan worden nagegaan of het nodig is regelgevingsprocedures voor risicobeheer in het kader van REACH (autorisatie en beperking) of andere EU-wetgeving in gang te zetten.
[8] EU-importeurs, -producenten en andere leveranciers van voorwerpen moeten voldoen aan artikel 7, lid 2, en artikel 33 van REACH, wanneer aan alle voorwaarden wordt voldaan, alsook aan de SCIP-kennisgevingsverplichting uit hoofde van artikel 9, lid 1, onder i), van de KRA.
[9] Artikel 3, lid 3, van REACH.
[10] In artikel 3, lid 4, van REACH wordt de producent van een voorwerp gedefinieerd als "*een natuurlijke persoon of rechtspersoon die een voorwerp in de Gemeenschap produceert of assembleert*".
[11] In artikel 3, lid 11, van REACH wordt een importeur gedefinieerd als "*een in de Gemeenschap gevestigde natuurlijke persoon of rechtspersoon die voor de invoer verantwoordelijk is*" en wordt invoer gedefinieerd als "*het binnen het douanegebied van de Gemeenschap brengen*" (artikel 3, lid 10, van REACH).
[12] In artikel 3, lid 14, van REACH wordt een distributeur gedefinieerd als "*elke in de Gemeenschap gevestigde natuurlijke persoon of rechtspersoon, met inbegrip van detailhandelaren, die een stof, als zodanig of in een mengsel, uitsluitend bewaart en in de handel brengt ten behoeve van derden*".
[13] In artikel 3, lid 17, van REACH worden actoren in de toeleveringsketen gedefinieerd als "*alle fabrikanten en/of importeurs en/of downstreamgebruikers in een toeleveringsketen*".
[14] In artikel 3, lid 12, van REACH wordt het in de handel brengen gedefinieerd als "*het aan een derde leveren of beschikbaar stellen, ongeacht of dit tegen betaling dan wel om niet geschiedt Invoer wordt beschouwd als in de handel brengen.*"

- EU-importeurs;
- EU-distributeurs van voorwerpen en andere actoren die voorwerpen in de handel brengen.

Detailhandelaren, met uitzondering van importeurs en/of producenten, en andere actoren in de toeleveringsketen die voorwerpen rechtstreeks en uitsluitend aan consumenten leveren, hebben niet de verplichting tot informatieverstrekking aan ECHA.[15]

De verplichting tot informatieverstrekking aan ECHA begint met de eerste leverancier (producent/importeur[16]) in een toeleveringsketen, omdat hij de meeste kennis over het voorwerp heeft of hoort te hebben.[15] Met betrekking tot andere leveranciers van voorwerpen verderop in de toeleveringsketen (zoals distributeurs die geen importeur zijn) kan met deze verplichting pragmatisch worden omgegaan, bijvoorbeeld door te verwijzen naar informatie die reeds door de leverancier hogerop in de toeleveringsketen is ingediend.[15] In dit verband zijn de twee tools te noemen die ECHA heeft ontwikkeld om te kunnen verwijzen naar informatie die al succesvol is ingediend bij de SCIP-databank, namelijk Simplified SCIP Notification (SSN, vereenvoudigde SCIP-kennisgeving), voornamelijk voor gebruik door distributeurs, en 'Referencing' (verwijzen) in een SCIP-kennisgevingsdossier, voornamelijk voor gebruik door 'samenstellers'.

1.3 Voor welke voorwerpen en stoffen geldt de SCIP-kennisgevingsplicht?

De SCIP-kennisgevingsplicht geldt voor alle voorwerpen, zonder uitzonderingen, zoals gedefinieerd in REACH, die in de EU in de handel worden gebracht en die een stof van de kandidaatslijst bevatten in een concentratie van meer dan 0,1 gewichtsprocent (g/g).

Stoffen die voldoen aan een of meer van de in artikel 57 van REACH gedefinieerde criteria kunnen worden geïdentificeerd als 'zeer zorgwekkende stoffen' (SVHC's) en op de kandidaatslijst voor autorisatie worden geplaatst. Er worden regelmatig nieuwe stoffen aan deze lijst toegevoegd, doorgaans tweemaal per jaar.

Artikel 3, lid 3, van REACH omschrijft een voorwerp als "*een object waaraan tijdens de productie een speciale vorm, oppervlak of patroon wordt gegeven waardoor zijn functie in hogere mate wordt bepaald dan door de chemische samenstelling*".

Uit deze definitie volgt dat een voorwerp een object uit een of meer stoffen of mengsels is die tijdens het productieproces een speciale vorm, oppervlak of patroon hebben gekregen. De meeste veelgebruikte objecten in privéhuishoudens en bedrijven zijn zelf voorwerpen (b.v. plastic lepel uit één stuk, spuitgegoten tuinstoel, briefkaart, bout) of complexe objecten (b.v. bank, voertuig, klok, elektronische apparatuur), waarin twee of meer voorwerpen zijn opgenomen[17]. Voorwerpen die worden geassembleerd of samengevoegd, blijven voorwerpen zolang ze een speciale vorm, oppervlak of patroon houden, die doorslaggevender is voor de functie dan de chemische samenstelling, of zolang ze geen afval worden[18].[19]

De verplichting bestaat voor elk voorwerp als zodanig of in een complex object, dat wil zeggen een object dat uit meer dan één voorwerp bestaat, omdat voorwerpen die zijn geassembleerd of samengevoegd gewoonlijk voorwerpen blijven. Een importeur of een andere leverancier van

---

[15] Afkomstig van de "*Non-paper on the implementation of articles 9(1)(i) and 9(2) of the revised Waste Framework Directive 2008/98/EC*" (non-paper over de tenuitvoerlegging van artikel 9, lid 1, onder i) en artikel 9, lid 2, van de herziene kaderrichtlijn afvalstoffen), van de Commissie, 2019, ref. Ares(2019)3936110.
[16] Met inbegrip van distributeurs die ook importeurs zijn.
[17] (Zie paragraaf 2.4 van het SiA-richtsnoer).
[18] 'Afval' zoals gedefinieerd in artikel 3, lid 1, van de KRA.
[19] Vonnis van het Hof van Justitie van de EU van 10 september 2015 in zaak C-106/14.

een complex object (b.v. papierklem) is een importeur of leverancier van de verschillende voorwerpen als zodanig waaruit het complexe object bestaat (b.v. de gebogen staalstrip en de twee metalen draadgrepen van de papierklem) [19]. Elke leverancier van een voorwerp moet beoordelen of een object voldoet aan de definitie van een voorwerp in het kader van REACH, zoals uiteengezet in hoofdstuk 2 van het SiA-richtsnoer, om te bepalen of dit object valt onder de informatiedoorgifteverplichtingen uit hoofde van REACH en de SCIP-kennisgevingsverplichting uit hoofde van de KRA. Om dit te kunnen beoordelen, moet de leverancier de functie van het object vaststellen en beschikken over informatie aan de hand waarvan de fysische vorm (vorm, oppervlak en patroon) en de chemische samenstelling kunnen worden vergeleken om te bepalen of de fysische vorm belangrijker is voor de functie.

Bij ECHA moet een SCIP-kennisgeving worden ingediend voor voorwerpen als zodanig die een stof van de kandidaatslijst bevatten in een concentratie van meer dan 0,1 gewichtsprocent (g/g)[20] en complexe objecten waarin dergelijke voorwerpen zijn opgenomen, zoals geleverd, met inbegrip van 'vervangingsonderdelen' die ter vervanging worden geleverd. Voorwerpen of complexe objecten die worden gerepareerd, voor zover deze niet worden geleverd, vallen niet onder de wettelijke verplichting.

In de SCIP-databank staat geen informatie over voorwerpen die rechtstreeks en uitsluitend aan consumenten worden geleverd door een EU-actor in de toeleveringsketen die geen importeur is, zonder de deelname van een distributeur of een andere actor in de toeleveringsketen omdat rechtstreekse levering aan consumenten door EU-actoren in de toeleveringsketen die geen importeur of producent zijn, geen wettelijke verplichting met zich meebrengt.

Wanneer zulks noodzakelijk is in het belang van de defensie kunnen de lidstaten in specifieke gevallen bepaalde stoffen, als zodanig, in een mengsel of in een voorwerp, van de toepassing van de REACH-verordening vrijstellen (artikel 2, lid 3, van de REACH-verordening). Indien een lidstaat dus van oordeel is dat de rapportageverplichtingen schadelijk zijn voor zijn nationale belangen op het gebied van defensie, kan een lidstaat beslissen om voor dit voorwerp een beroep te doen op een specifieke vrijstelling van de verplichting van artikel 33, lid 1, van REACH, respectievelijk artikel 9, lid 1, onder i), van de KRA. Bovendien is geen enkele lidstaat gehouden inlichtingen te verstrekken waarvan de verbreiding naar zijn mening strijdig zou zijn met de wezenlijke belangen van zijn veiligheid (artikel 346 van het VWEU[21]).

1.4 Tijdlijnen

Vanaf 5 januari 2021 moeten gegevens over voorwerpen die een SVHC van de kandidaatslijst bevatten in een concentratie van meer dan 0,1 gewichtsprocent (g/g), en die in de EU op de markt zijn gebracht, worden ingediend bij ECHA. De SCIP-kennisgevingsplicht gaat vanaf die datum in.

In paragraaf 3.2.1. van het SiA-richtsnoer over de verplichting tot doorgifte van informatie aan actoren verderop in de toeleveringsketen, uit hoofde van REACH, wordt vermeld dat de "*informatie dient te worden verschaft aan de afnemer van het voorwerp wanneer het voorwerp voor het eerst wordt geleverd na de opname van de stof in de kandidaatslijst*". Daarom moet na 5 januari 2021 de leverancier van een voorwerp, bij aanwezigheid van stoffen in dat voorwerp dat in de EU in de handel is gebracht in een concentratie van meer dan 0,1 gewichtsprocent (g/g) die aan de kandidaatslijst worden toegevoegd, een SCIP-kennisgeving indienen of een eerder ingediende SCIP-kennisgeving voor dat voorwerp actualiseren op het moment van de

[20] In paragraaf 3.2.3.1 van het SiA-richtsnoer wordt uiteengezet hoe de concentratie van een stof van de kandidaatslijst moet worden bepaald.
[21] Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

volgende levering of het in de handel brengen aan een consument of als gevolg van een invoer, nadat de stof in de kandidaatslijst is opgenomen.

Voorwerpen als zodanig of in complexe objecten die een stof van de kandidaatslijst (> 0,1 gewichtsprocent (g/g)) bevatten die eerder in de handel zijn gebracht, maar die vanaf 5 januari 2021 niet meer in de handel worden gebracht, hebben geen verplichting tot kennisgeving bij ECHA.

De herziene KRA is op 4 juli 2018 in werking getreden en moest uiterlijk op 5 juli 2020 door de lidstaten in nationale wetgeving zijn omgezet. De lidstaten moeten zorgen voor nationale regels om alle leveranciers te verplichten tot het verstrekken van informatie aan ECHA, d.w.z. tot het indienen van een SCIP-kennisgeving vanaf 5 januari 2021.

1.5 Het doorgeven van informatie over stoffen in voorwerpen uit hoofde van REACH en de SCIP-kennisgeving

Uit hoofde van REACH moet elke leverancier van een voorwerp dat een stof bevat de afnemer van dat voorwerp voorzien van voldoende informatie (artikel 33, lid 1) waarover de leverancier beschikt om een veilig gebruik van het voorwerp mogelijk te maken (veiligheidsinformatie), wanneer aan allebei de volgende voorwaarden is voldaan:

- de stof komt voor op de kandidaatslijst voor autorisatie; en
- de stof is in een concentratie van meer dan 0,1 gewichtsprocent (g/g) aanwezig in de voorwerpen die in de handel worden gebracht.

De informatie dient te worden verschaft aan de afnemer[22] van het voorwerp wanneer het voorwerp voor het eerst wordt geleverd na de opname van de stof op de kandidaatslijst.

De informatie die uit hoofde van REACH aan actoren verderop in de toeleveringsketen wordt doorgegeven door een leverancier van een voorwerp dat aan die voorwaarden voldoet, moet aan ECHA worden verstrekt door indiening van een SCIP-kennisgeving.

In de REACH-verordening wordt geen formaat vermeld voor het verstrekken van informatie over een veilig gebruik aan actoren verderop in de toeleveringsketen. Met betrekking tot SCIP-kennisgevingen heeft ECHA een SCIP-formaat vastgesteld voor bedrijven voor het indienen van informatie bij de SCIP-databank.

De verplichting met betrekking tot het doorgeven van informatie over stoffen in voorwerpen (SiA) uit hoofde van REACH en de SCIP-kennisgevingverplichting zijn samengevat in tabel 1.

Tabel 1: Samenvatting van de verplichting met betrekking tot het doorgeven van informatie over stoffen in voorwerpen uit hoofde van REACH en de SCIP-kennisgevingsverplichting

Verplichting:	Doorgeven van informatie over SiA	SCIP-kennisgeving
Rechtsgrond	Artikel 33 van REACH	Artikel 9, lid 1, onder i) van de KRA
Betrokken actoren	Leveranciers van voorwerpen*	

[22] In artikel 3, lid 35, van REACH wordt een afnemer van een voorwerp gedefinieerd als "*een industrieel of beroepsmatig gebruiker, of distributeur, aan wie een voorwerp wordt geleverd; consumenten zijn geen afnemers van een voorwerp*".

Verplichting:	Doorgeven van informatie over SiA	SCIP-kennisgeving
Betrokken voorwerpen	Alle voorwerpen als zodanig of in complexe objecten die in de EU in de handel worden gebracht (alle objecten die voldoen aan de definitie van voorwerp in het kader van REACH)	
Betrokken stoffen	Stoffen op de kandidaatslijst van zeer zorgwekkende stoffen die in aanmerking komen voor autorisatie	
Drempelwaarde voor concentratie van de stof in voorwerp	Meer dan 0,1 gewichtsprocent (g/g)	
Drempelwaarde hoeveelheid	Nee	
Vrijstellingen	Nee, met uitzondering van specifieke vrijstellingen die door de lidstaten in het belang van defensie zijn toegestaan.[23]	
Door te geven/te verstrekken informatie	Voldoende informatie waarover de leverancier beschikt[24] om een veilig gebruik van het voorwerp mogelijk te maken, rekening houdend met alle fasen gedurende de levenscyclus, alsmede voorzienbaar verkeerd gebruik, verwijdering en recycling[25]	
Identificatie van voorwerpen of complexe objecten	Beschikbaar op etiketten op de voorwerpen of complexe objecten, catalogi of op een andere wijze	Moet worden opgenomen in de SCIP-kennisgeving om de reikwijdte van de kennisgeving te bepalen en vanwege de vindbaarheid ervan voor de gebruikers van de databank.
Formaat voor het doorgeven/verstrekken van de informatie	Niet gespecificeerd in de wetstekst	Opgezet door ECHA voor het aanleveren van de informatie aan de SCIP-databank

* Detailhandelaren in de EU en andere actoren in de toeleveringsketen in de EU die geen importeurs zijn en die voorwerpen rechtstreeks en uitsluitend aan consumenten leveren, zijn uitgesloten van de SCIP-kennisgevingsplicht.

[23] Artikel 2, lid 3, van REACH

[24] In hoofdstuk 3.2.1 van het SiA-richtsnoer is bepaald dat "*De informatiedoorgifteverplichtingen voortvloeien uit de aanwezigheid van de stof van de kandidaatslijst in het voorwerp. Deze verplichtingen zijn van toepassing ongeacht of de leverancier al dan niet op de hoogte is van de aanwezigheid van de stoffen. Daarom is het in het belang van de leverancier om informatie over de aanwezigheid van stoffen van de kandidaatslijst op te vragen*"; hoofdstuk 5 van het SiA-richtsnoer noemt veel informatiebronnen die beschikbaar zijn voor leveranciers van voorwerpen of advies over hoe informatie over stoffen in voorwerpen kan worden verkregen en beoordeeld; Paragraaf 3.3 van hetzelfde richtsnoer verwijst ook naar informatie die beschikbaar is of kan zijn voor importeurs en producenten van voorwerpen in de EU.

[25] Paragrafen 3.2.1 en 3.4.1 van het SiA-richtsnoer

2. Informatievereisten

Elke leverancier van een voorwerp dat een stof van de kandidaatslijst in een concentratie van meer dan 0,1 gewichtsprocent (g/g) bevat, moet bij ECHA in een SCIP-kennisgeving voldoende informatie indienen om een veilig gebruik van het voorwerp dat in de EU in de handel wordt gebracht mogelijk te maken. Bij gebrek aan verdere preciseringen was het noodzakelijk om nader te bepalen welke eisen in de wettelijke bepalingen worden gesteld.

De noodzakelijke informatievereisten voor SCIP-kennisgevingen worden hieronder gespecificeerd met inachtneming van de wettekst van Richtlijn 2018/851 tot wijziging van de KRA en de REACH-verordening, met inbegrip van de desbetreffende overwegingen, in het bijzonder artikel 9, lid 1, onder i), van de KRA en artikel 33, lid 1, van REACH, de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de EU[19], het "Non-paper on the implementation of articles 9(1)(i) and 9(2) of the revised Waste Framework Directive 2008/98/EC" van de Commissie[26] en het SiA-richtsnoer[27]. ECHA heeft bij zijn ontwikkeling ook rekening gehouden met de ontvangen bijdragen van de Europese Commissie, de lidstaten en belanghebbenden (handels- en brancheorganisaties, afvalverwerkers en geïnteresseerde ngo's).

De commerciële identificatie van een voorwerp of complex object dat in de EU in de handel wordt gebracht, wordt gewoonlijk op de producten, op etiketten, in catalogi of op een andere wijze ter beschikking gesteld en omvat bijvoorbeeld de handelsnaam, het merk, het model en het streepjescodenummer. Zonder dergelijke identificatie kunnen actoren in de toeleveringsketen en consumenten een voorwerp niet koppelen met de relevante informatie over veilig gebruik in de SCIP-databank. Op basis van de aan de SCIP-databank verstrekte informatie moet het voorwerp kunnen worden geïdentificeerd dat de stof van de kandidaatslijst bevat waaraan de informatie over veilig gebruik is gekoppeld, zelfs wanneer dit voorwerp zelf in een complex object is opgenomen. Die informatie over een veilig gebruik stelt alle actoren in de toeleveringsketen in staat om in hun gebruiksfase de risicobeheersmaatregelen te nemen die voortvloeien uit de aanwezigheid van stoffen van de kandidaatslijst in voorwerpen, om te waarborgen dat het gebruik ervan geheel veilig is, en indirect om de verwerkers en consumenten in staat te stellen een leveringskeuze te kunnen maken met volledige kennis van zaken met betrekking tot de eigenschappen van de producten, met inbegrip van de eigenschappen van voorwerpen die deel uitmaken van de samenstelling ervan.[19] De in te dienen informatie bij de SCIP-databank is in de eerste plaats bedoeld om beschikbaar te zijn en te worden gebruikt door afvalverwerkers, en moet daarom nuttig zijn voor de afvalverwerkingsfase van de levenscyclus van het voorwerp en moet de identificatie en effectieve verwerking van afval dat stoffen van de kandidaatslijst bevat mogelijk maken.[26]

Gezien deze elementen moet de in een SCIP-kennisgeving aan ECHA te verstrekken informatie de volgende informatie omvatten:
- informatie aan de hand waarvan het voorwerp kan worden geïdentificeerd;
- de identificatie van de stof van de kandidaatslijst in het voorwerp, het concentratiebereik en de locatie ervan, waar van toepassing; en
- en eventueel andere informatie over het veilige gebruik van het voorwerp waarover de leverancier beschikt[24], met name informatie die nodig is voor een goed beheer van het voorwerp nadat dit afval is geworden.

Derhalve bestaat de minimaal beschikbare informatie die de leverancier aan ECHA moet verstrekken naast de identificatie van de taakhouder en zijn contactgegevens[28] uit:[26]:

---

[26] De "*Non-paper on the implementation of articles 9(1)(i) and 9(2) of the revised Waste Framework Directive 2008/98/EC*" (non-paper over de tenuitvoerlegging van artikel 9, lid 1, onder i) en artikel 9, lid 2, van de herziene kaderrichtlijn afvalstoffen 2008/98/EG), van de Commissie, verspreid aan de CARACAL en de Waste Expert Group (groep van deskundigen op het gebied van afvalstoffen) in juni 2019, ref. Ares(2019)3936110.
[27] Namelijk paragrafen 3.2.1, 3.2.3.1 en 3.4.1, bijlage 5 en voorbeeld 23 in bijlage 6.
[28] Niet behandeld in dit document. Meer informatie is te vinden in de ECHA Accounts Manual.

i) informatie die relevant is voor de identificatie van het voorwerp;
ii) naam, concentratiebereik en locatie van de SVHC (in de kandidaatslijst);
iii) indien de informatie in punt ii) niet toereikend is, andere beschikbare informatie over het veilige gebruik van het voorwerp, met name informatie die relevant is voor een goed beheer van het voorwerp nadat dit afval is geworden.

Er worden veel voorwerpen en complexe objecten (d.w.z. objecten die uit meer dan één voorwerp bestaan) in de handel gebracht waarvoor de SCIP-kennisgevingsplicht zou kunnen gelden, van eenvoudige voorwerpen zoals een O-ring of een verpakkingszak tot complexere objecten zoals een puntenslijper, een outdoorjas, een huishoudelijk apparaat, een fiets of een voertuig. Vanwege deze diversiteit moeten de vereisten zodanig zijn dat het mogelijk is om informatie voor alle mogelijke voorwerpen en complexe objecten in te dienen bij de SCIP-databank. Het SCIP-indieningsformaat werd ontwikkeld als een oplossing die toepasbaar is op alle mogelijke situaties; Het houdt ook rekening met de hierboven genoemde elementen.

Zo is een fiets zoals afgebeeld in afbeelding 1 een complex object dat bestaat uit veel voorwerpen als zodanig. Sommige van deze voorwerpen als zodanig in de fiets kunnen stoffen van de kandidaatslijst bevatten. De fiets is geassembleerd uit verschillende componenten, waarvan vele complexe objecten zijn zoals het frame, de wielen en het zadel. Het frame bestaat bijvoorbeeld uit verschillende buizen en stangen (voorwerpen als zodanig), gewoonlijk aan elkaar verbonden door middel van een soldeer; elk wiel omvat verschillende componenten, zoals spaken, een velg, een binnenband met ventielstift en een buitenband (voorwerp als zodanig); het zadel bestaat ook uit verschillende componenten, waaronder de harde schaal, de buitenbekleding en de rails. Deze componenten van het frame, de wielen en het zadel zijn derhalve deelcomponenten van de fiets.

Afbeelding 1: Een fiets als voorbeeld van een complex object dat bestaat uit veel voorwerpen als zodanig.

De informatie voor een SCIP-kennisgeving aan ECHA moet op voorwerpniveau worden verstrekt en hangt af of het gaat om:

- een voorwerp als zodanig dat een of meer stoffen van de kandidaatslijst bevat (> 0,1 gewichtsprocent (g/g))
  (onder een voorwerp als zodanig wordt verstaan de meest korrelige eenheid of basiseenheid waarin een voorwerp kan bestaan nadat het is vervaardigd; het kan als zodanig of in een complex object in de handel worden gebracht);
- een complex object waarin dergelijke voorwerpen zijn opgenomen.
  (een complex object bevat componenten, die andere complexe objecten of voorwerpen als zodanig kunnen zijn).

Er zijn daarom informatievereisten voor:

- voorwerpen als zodanig en complexe objecten, hierna gemeenschappelijke vereisten genoemd (paragraaf 2.1), gegroepeerd als
  - identificaties en indeling,
  - kenmerken,
  - instructie(s) voor een veilig gebruik;
- alleen voor complexe objecten (paragraaf 2.2), gegroepeerd als
  - component(en) van een complex object;
- alleen voor voorwerpen als zodanig (paragraaf 2.3), gegroepeerd als
  - zorgwekkende elementen

We kijken opnieuw naar de fiets in afbeelding 1. Als de band een voorwerp als zodanig is dat een stof van de kandidaatslijst 1 bevat (> 0,1 gewichtsprocent (g/g)), moet de leverancier van de fiets een SCIP-kennisgeving indienen voor de fiets, het complexe object dat in de handel wordt gebracht. Daarom is de fiets de entiteit van het hoogste niveau in de SCIP-kennisgeving van deze leverancier, die informatie voor de fiets moet verstrekken overeenkomstig de vereisten voor identificaties en indeling, kenmerken en instructie(s) voor een veilig gebruik in paragraaf 2.1 van dit document. In de SCIP-kennisgeving voor de fiets moet ook worden aangegeven dat de band, die in dit voorbeeld als een voorwerp als zodanig wordt beschouwd, de stof van de kandidaatslijst 1 bevat, door te voldoen aan de informatievereisten voor de zorgwekkende elementen als gedefinieerd in paragraaf 2.3 hieronder, en aan de vereisten van paragraaf 2.1 hieronder voor de band. De informatie voor andere relevante componenten en deelcomponenten van de fiets waarin de band is opgenomen, moet worden verstrekt overeenkomstig de vereisten van paragraaf 2.2 betreffende component(en) van een complex object.

Het stroomschema in afbeelding 2 geeft uitleg over het verstrekken van de informatie overeenkomstig de informatievereisten zoals uiteengezet in deze paragraaf bij het opstellen van een SCIP-kennisgeving voor een voorwerp als zodanig of een complex object, te beginnen bij het voorwerp of het complexe object dat door de indiener in de handel wordt gebracht (entiteit van het hoogste niveau). Dit betekent niet noodzakelijk hoe de informatie door de indiener moet worden gegenereerd en/of verzameld.

Elke informatievereiste (in tabellen 2 tot en met 7 hieronder) wordt bovendien ingedeeld als

- Mandatory (M, verplicht): er moeten gegevens worden verstrekt omdat deze gegevens wettelijk en/of technisch noodzakelijk zijn; indien voor de vereiste geen gegevens worden verstrekt, is de indiening van de kennisgeving niet succesvol en is de verplichting niet nagekomen;
- Required (R, vereist): een input is noodzakelijk, bijvoorbeeld door een keuze te maken in een vervolgkeuzelijst of door een vakje aan te vinken; Hieraan kan echter worden voldaan zonder gegevens te verstrekken, bijvoorbeeld wanneer er geen informatie beschikbaar is of er geen aanvullende informatie hoeft te worden verstrekt; In deze gevallen kan de informatieverstrekker de relevante optie kiezen uit de beschikbare opties (b.v. “Geen gegevens”) of verklaren dat er geen gegevens nodig zijn door een vakje aan te vinken; wordt de bovengenoemde input niet gegeven door die keuze te maken of dat vakje aan te vinken, dan is de indiening van de kennisgeving niet succesvol om technische redenen;
- Optional (O, optioneel): het verstrekken van de gegevens is optioneel, maar de indiening ervan wordt aangemoedigd; de indiening van de kennisgeving is succesvol, ook al worden geen gegevens verstrekt.

Deze indeling van de vereisten (zie de tabellen 1 tot en met 6 hieronder) is relevant voor het indienen van een succesvolle SCIP-kennisgeving. Dit betekent echter niet noodzakelijk dat

aanvullende relevante en beschikbare informatie niet hoeft te worden verstrekt voor bepaalde vereisten die als optioneel (O) of vereist (R) zijn ingedeeld om te voldoen aan de SCIP-kennisgevingsplicht. Dit is met name het geval als die informatie in een concreet geval beschikbaar is[24] en nodig is om het veilige gebruik van het voorwerp of het complexe object gedurende de gehele levenscyclus te waarborgen, met inbegrip van de levensduur, demontage en afval-/recyclingfase[25]. Voor voorwerpen als zodanig of complexe objecten die voor consumenten in de EU in de handel worden gebracht, kan het bijvoorbeeld nodig zijn om voldoende commerciële identificaties extra te verstrekken om hen in staat te stellen de ingediende informatie over veilig gebruik te koppelen aan die voorwerpen en complexe objecten in de SCIP-databank, met name als deze aan de consument ter beschikking worden gesteld op het product, op etiketten, catalogi of op een andere wijze.[29]

Afbeelding 2: Het verstrekken van informatie bij het opstellen van een SCIP-kennisgeving

[29] Evenzo is dit ook het geval in het kader van artikel 33, lid 2, van REACH, zodat consumenten uit hoofde van die bepaling een zinvol verzoek kunnen indienen.

2.1 Gemeenschappelijke vereisten voor voorwerpen als zodanig en complexe objecten

Deze paragraaf behandelt hoe in een SCIP-kennisgeving een voorwerp als zodanig of een complex object moet worden geïdentificeerd en beschreven, welke instructies voor een veilig gebruik moeten worden aanbevolen, indien nodig om een veilig gebruik te waarborgen van het voorwerp dat een stof van de kandidaatslijst bevat of van het complexe object waarin dergelijke voorwerpen zijn opgenomen, rekening houdend met alle fasen van de levenscyclus, met inbegrip van de afvalfase. Deze vereisten zijn van toepassing op zowel voorwerpen als zodanig als complexe objecten, met inbegrip van voorwerpen als zodanig en complexe objecten die als component van een complex object worden opgegeven (zie paragraaf 2.2).

2.1.1 Identificaties en indeling

Aan de hand van de identificaties, met inbegrip van namen, en de voorwerpcategorie-vereiste moet ondubbelzinnige identificatie mogelijk zijn van het voorwerp als zodanig of het complexe object dat in de handel wordt gebracht waarvoor de SCIP-kennisgeving is ingediend (entiteit van

het hoogste niveau[30]) door de taakhouder. Zij moeten ook de identificatie of herkenning van de componenten van een complex object mogelijk maken, namelijk de voorwerpen als zodanig die de stof van de kandidaatslijst bevatten.

De identificaties moeten, in voorkomend geval, consistent zijn met de commerciële identificaties die op het product, op etiketten, in catalogi of op een andere wijze aanwezig zijn wanneer voorwerpen of complexe objecten op de EU-markt worden aangeboden.

De materiaalcategorie en/of de mengselcategorie voor voorwerpen als zodanig, zoals uiteengezet in paragraaf 2.3.1, zijn ook elementen die van belang zijn voor het karakteriseren van het voorwerp en het ondersteunen van de identificatie ervan in de SCIP-databank.

Tabel 2 bevat een opsomming en een korte beschrijving van de vereisten met betrekking tot de identificatie van voorwerpen als zodanig en complexe objecten in een SCIP-kennisgeving.

Tabel 2: Identificaties en karakterisering

Vereiste	Beschrijving	M/R/O**
Naam van het voorwerp	Vermeld de naam van het voorwerp of het complexe object zoals toegekend door de indiener.	M
Andere naam (namen)* ***[type en waarde]***	Vermeld eventuele aanvullende namen die worden gebruikt om het voorwerp of het complexe object specifiek aan te duiden, zoals merknaam, model of andere. Bijvoorbeeld een naam op het voorwerp of het complexe object, de etiketten, catalogi of op een andere wijze.	O
Primaire voorwerpidentificatie ***[type en waarde]***	Verstrek een numerieke of alfanumerieke identificatie die door de indiener aan het voorwerp als zodanig of het complexe object is toegekend, aangezien dit een essentiële technische vereiste is voor het identificeren van de SCIP-kennisgeving die voor dat voorwerp of complexe object is ingediend in het ECHA Submission Portal[31].	M
Andere voorwerpidentificatie(s)* ***[type en waarde]***	Verstrek een andere numerieke of alfanumerieke identificatie die aan het voorwerp als zodanig of aan het complexe object is toegekend om de specifieke identificatie ervan mogelijk te maken, zoals de productcode of een andere identificatie die reeds wordt gebruikt voor bijvoorbeeld zijn commerciële en handelspraktijken. Bijvoorbeeld een identificatie op het voorwerp of het complexe object, de etiketten, catalogi of op een andere wijze.	O

[30] De term 'entiteit van het hoogste niveau' wordt gebruikt om voorwerpen als zodanig of complexe objecten aan te duiden die beschikbaar zijn om in de handel te worden gebracht waarvoor een SCIP-kennisgeving is ingediend om deze te kunnen onderscheiden van voorwerpen als zodanig en complexe objecten die in een kennisgeving voor een complex object als componenten van dat object zijn opgenomen (zie paragraaf 2.2).

[31] '*ECHA Submission Portal*': onlineportaal voor het indienen van een SCIP-kennisgeving bij ECHA.

Vereiste	Beschrijving	M/R/O**
Voorwerpcategorie*	Geef beknopte informatie over de functie of het gebruik van het voorwerp dat stoffen van de kandidaatslijst bevat of van het complexe object waarin dergelijke voorwerpen zijn opgenomen. De beknopte informatie over de functie of het gebruik van het voorwerp of het complexe object is bedoeld om een algemene begrijpelijke naam of beschrijving te geven (uit een geharmoniseerde lijst). Deze informatie wordt verstrekt op basis van selecteerbare vooraf gedefinieerde waarden (voorwerpcategorieën of GN-/Taric-codes en -beschrijvingen[32]) in een geharmoniseerde lijst in de SCIP-kennisgeving. Deze vooraf gedefinieerde waarden met codes en beschrijvingen zijn gebaseerd op een bestaande geharmoniseerde lijst, de Taric-lijst (het geïntegreerde tarief van de Europese Unie). De identificatie van het voorwerp of het complexe object op basis van de functie of het gebruik ervan kan niet worden gegarandeerd door alleen de 'voorwerpnaam' zoals toegekend door de indiener.	M
Productie in de Europese Unie	Geef aan of het voorwerp of het complexe object al dan niet in de Europese Unie is geproduceerd of geassembleerd.	R:

*Repeatable (herhaalbaar). De indiener kan voor deze vereiste zo vaak informatie verstrekken als nodig is om de benodigde informatie over het voorwerp als zodanig of het complexe object te verstrekken. Zo kan onder "andere namen" het merk en het model worden verstrekt door voor deze vereiste extra velden toe te voegen.
** M = Mandatory; R = Required (heeft echter de optie "geen gegevens"); O = Optional.

2.1.1.1 Naam van het voorwerp

De opgegeven naam van het voorwerp of het complexe object, zoals beschreven in tabel 2, moet eenvoudig, duidelijk en beknopt zijn, maar wel beschrijvend, d.w.z. dat de naam moet weergeven hoe het voorwerp en het complexe object algemeen bekend zijn (b.v. schroef, wiek, puntenslijper, digitaal horloge, motor, motorfiets), voor gemakkelijke identificatie en herkenning in de SCIP-databank. Dit is met name relevant voor voorwerpen en complexe objecten die als een component van een complex object in een SCIP-kennisgeving zijn opgenomen (zie paragraaf 2.2).

De naam van het voorwerp of het complexe object is bedoeld om:

- het mogelijk maken van de identificatie van het voorwerp of het complexe object in de SCIP-databank, hetzij als entiteit van het hoogste niveau, hetzij als een component van een complex object;
- het faciliteren van het opstellen, aanmaken en indienen van het (de) SCIP-

[32] De GN-/Taric-codes en -beschrijvingen, zoals omschreven in dit document, duiden op codes en beschrijvingen uit de Taric-lijst (geïntegreerd tarief van de Europese Unie) met daarin de codes en beschrijvingen van de gecombineerde nomenclatuur (GN) zoals vermeld in bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad en de specifieke Taric-onderverdelingen. De Taric-lijst staat ook bekend als het indelingssysteem voor EU producten.

kennisgevingsdossier(s) (in IUCLID[33]-formaat) en de indieningen (in het ECHA Submission Portal[31]).

2.1.1.2 Andere naam (namen)

De indiener mag een aanvullende naam opgeven zoals beschreven in tabel 2. Worden andere namen opgegeven, dan moet de indiener een vooraf gedefinieerd type selecteren (b.v. merk, model, type) of bepalen dat de naam overeenkomstig zijn praktijken geschikt is, bijvoorbeeld in de branche of in de toeleveringsketen, en de desbetreffende naam (waarde) invullen.

De indiener kan verschillende andere namen opgeven als ander middel voor de specifieke identificatie van het voorwerp of het complexe object, voor zover relevant of als de indiener dit noodzakelijk acht voor het voldoen aan de SCIP-kennisgevingsplicht.

Andere namen verwijzen naar andere namen die worden gebruikt om het voorwerp of het complexe object in de handel te identificeren, zoals vermeld op etiketten, catalogi of op een andere wijze wanneer zij op de markt worden aangeboden (b.v. merk, model), en niet naar synoniemen van de naam die wordt opgegeven in het kader van de 'naam van het voorwerp'-vereiste (paragraaf 2.1.1.1).

Deze aanvullende namen moeten wanneer nodig worden verstrekt om een ondubbelzinnige identificatie in de SCIP-databank van het voorwerp als zodanig of het complexe object zoals het in de handel wordt gebracht (entiteit van het hoogste niveau) door een gebruiker van de databank mogelijk te maken. Voor voorwerpen als zodanig of complexe objecten die voor de consument in de handel worden gebracht, moeten bijvoorbeeld andere namen, zoals het merk, model en type, worden verstrekt, voor zover relevant of beschikbaar, zodat de consument het voorwerp als zodanig of het complexe object gekoppeld aan de informatie die is ingediend bij de SCIP-databank ondubbelzinnig kan identificeren.

2.1.1.3 Primaire voorwerpidentificatie

De primaire voorwerpidentificatie, zoals beschreven in tabel 2, die in de SCIP-kennisgeving moet worden verstrekt, is een numerieke of alfanumerieke identificatie die naar eigen goeddunken van de indiener wordt toegekend. Dit kan een eigen productcode of identificatie van een bedrijf zijn die al wordt gebruikt voor bijvoorbeeld zijn commerciële en handelspraktijken.

Wordt de primaire voorwerpidentificatie opgegeven, dan kan de indiener een vooraf gedefinieerd type selecteren of bepalen dat de naam overeenkomstig zijn praktijken geschikt is en de desbetreffende naam (waarde) invullen. Vooraf gedefinieerde typen zijn bijvoorbeeld het Europees artikelnummer-EAN, de universele productcode-GPC, het Global Trade Item nummer-GTIN, een catalogusnummer en een onderdeelnummer.

De primaire voorwerpidentificatie (type en waarde) is om technische redenen verplicht. Het is van essentieel belang de SCIP-kennisgevingen en -indieningen voor de voorwerpen als zodanig en de complexe objecten (entiteit van het hoogste niveau) waarvoor de informatie wordt ingediend te beheren. Dit is ook ter ondersteuning van het opstellen van de SCIP-kennisgevingen.

Voor voorwerpen of complexe objecten (entiteit van het hoogste niveau) die voor de consument op de markt worden aangeboden of in de handel worden gebracht, kan in voorkomend geval op

[33] International Uniform Chemical Information Database (Internationale databank voor uniforme informatie over chemische stoffen, IUCLID) is een softwareapplicatiesysteem voor het beheer van gegevens over de intrinsieke en gevaarlijke eigenschappen van chemische stoffen en mengsels met het oog op een nauwkeurige rapportage aan de regelgevende instanties, dat door ECHA in samenwerking met de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) is ontwikkeld. Het SCIP-formaat maakt sinds oktober 2019 deel uit van de IUCLID. Meer informatie is te vinden op https://iuclid6.echa.europa.eu/project-iuclid-6.

grond van deze vereiste een numerieke of alfanumerieke identificatie worden opgegeven die hun ter beschikking wordt gesteld, b.v. het Europees artikelnummer (EAN) op de etiketten of in catalogi, door deze te vermelden als primaire voorwerpidentificatie.

2.1.1.4 Overige voorwerpidentificatie(s)

De indiener kan een aanvullende numerieke of alfanumerieke identificatie, zoals beschreven in tabel 2, toevoegen aan de primaire voorwerpidentificatie van het voorwerp als zodanig of het complexe object ten behoeve van de specifieke identificatie ervan in de SCIP-databank.

De indiener kan verschillende andere numerieke of alfanumerieke identificaties opgeven als ander middel voor de specifieke identificatie van het voorwerp of het complexe object, voor zover relevant of als dit noodzakelijk wordt geacht voor het voldoen aan de SCIP-kennisgevingsplicht.

Wordt een aanvullende numerieke of alfanumerieke identificatie opgegeven voor het voorwerp als zodanig of het complexe object waarvan kennisgeving wordt gedaan, dan kan de indiener een vooraf gedefinieerd type selecteren of bepalen dat de naam overeenkomstig zijn praktijken geschikt is en de desbetreffende naam (waarde) invullen. Vooraf gedefinieerde typen zijn bijvoorbeeld het Europees artikelnummer-EAN, de universele productcode-GPC, het Global Trade Item nummer-GTIN, een catalogusnummer en een onderdeelnummer.

Andere numerieke of alfanumerieke identificaties moeten wanneer nodig worden verstrekt om een ondubbelzinnige identificatie in de SCIP-databank van het voorwerp als zodanig of het complexe object zoals het op de markt wordt aangeboden of in de handel wordt gebracht (entiteit van het hoogste niveau) gekoppeld aan de ingediende informatie door een gebruiker van de databank mogelijk te maken. Voor voorwerpen als zodanig of complexe objecten die voor de consument op de markt worden aangeboden of in de handel worden gebracht, moeten bijvoorbeeld identificaties die hun ter beschikking worden gesteld, zoals het EAN-streepjescodenummer, b.v. op het product, op etiketten, in catalogi of op een andere wijze, wanneer nodig worden opgenomen in de kennisgeving om de consument te ondersteunen met de ondubbelzinnige identificatie van het voorwerp als zodanig of het complexe object gekoppeld aan de informatie die is ingediend bij de SCIP-databank.

2.1.1.5 Voorwerpcategorie

Door middel van de “voorwerpcategorie” in de SCIP-databank, zoals beschreven in tabel 2, kunnen taakhouders de functie of het gebruik van het voorwerp als zodanig (met stoffen van de kandidaatslijst) of het complexe object (waarin dergelijke voorwerpen zijn opgenomen) in de SCIP-kennisgeving vermelden aan de hand van een vooraf gedefinieerde geharmoniseerde lijst gebaseerd op de Taric-lijst (het geïntegreerde tarief van de Europese Unie), daarin genoemde GN-/Taric-codes en -beschrijvingen[34]. De Taric-lijst bevat de codes en beschrijvingen van de gecombineerde nomenclatuur (GN)[35] zoals vermeld in bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad en de specifieke Taric[36]-onderverdelingen.[37]

---

[34] De vooraf gedefinieerde geharmoniseerde lijst van voorwerpcategorieën die in het SCIP-formaat is opgenomen, wordt ook wel GN-/Taric-codes en -beschrijvingen genoemd. Deze lijst bevat codes en beschrijvingen die zijn overgenomen uit de Taric-lijst. De Taric-lijst staat ook bekend als het indelingssysteem voor EU producten. Zie voor meer informatie voetnoot 32 en de webpagina van het indelingssysteem voor EU producten: https://trade.ec.europa.eu/tradehelp/eu-product-classification-system

[35] Meer informatie over de gecombineerde nomenclatuur (GN) is te vinden op https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/calculation-customs-duties/what-is-common-customs-tariff/combined-nomenclature_en

[36] Meer informatie over Taric is te vinden op https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/calculation-customs-duties/what-is-common-customs-tariff/taric_en

[37] Zowel Taric als de gecombineerde nomenclatuur worden beheerd door de Europese Commissie.

De beknopte informatie over de functie of het gebruik van het voorwerp of het complexe object is bedoeld om een algemene begrijpelijke naam of beschrijving te geven (uit een geharmoniseerde lijst). De identificatie van het voorwerp of het complexe object kan niet worden gegarandeerd door alleen de 'voorwerpnaam' (paragraaf 2.1.1.1) omdat het naar eigen goeddunken van de indiener wordt toegekend en geen vooraf gedefinieerde naam is. Bovendien kan de 'voorwerpnaam' worden opgegeven in een andere taal dan in het Engels en kan het betekenisloos zijn voor gebruikers van de SCIP-databank, met name voor consumenten en afvalverwerkers. Bovendien kan de 'voorwerpnaam' betekenisloos zijn voor de gebruikers van de SCIP-databank, aangezien het een belangrijk element vormt voor het beheer van de gegevens bij het opstellen en indienen van SCIP-kennisgevingen en in het ECHA Submission Portal[31], en het kan zijn dat de naam die naar eigen goeddunken van de indiener voor dit doel is toegekend, niet duidelijk of gemakkelijk te begrijpen is voor die gebruikers.

De 'voorwerpcategorie' (GN-/Taric-codes en -beschrijvingen) is ook een belangrijk element ter ondersteuning van de identificatie van getroffen afvalstromen op basis van de functie/het gebruik van het voorwerp of het complexe object (b.v. textiel, batterijen, bouw en sloop, elektrische en elektronische apparatuur, afgedankte voertuigen, verpakking) nadat dit afval is geworden.

In verband met de bescherming van commerciële belangen op basis van de bij de SCIP-databank ingediende informatie over complexe objecten die in de handel worden gebracht, worden de namen en identificaties die in een SCIP-kennisgeving worden ingediend bovendien alleen openbaar gemaakt voor het complexe object van het hoogste niveau (entiteit van het hoogste niveau); van de componenten en deelcomponenten (zie paragraaf 2 hierboven) zullen met betrekking tot hun identificatie echter alleen de naam en de voorwerpcategorie – GN-/Taric-codes en -beschrijvingen – openbaar toegankelijk zijn in de SCIP-databank. Dit betekent bijvoorbeeld dat bij een kennisgeving voor een fiets de informatie over de fiets, zoals het merk en het model, zal worden gepubliceerd; indien de fiets echter twee wielen en binnenbanden van bepaalde merken en modellen omvat, wordt deze specifieke informatie niet beschikbaar gesteld, maar is in de SCIP-databank te zien dat de binnenbanden (aangeduid met de toegekende 'voorwerpnaam' en 'voorwerpcategorie') als component van de wielen en een deelcomponent van die fiets een stof van de kandidaatslijst bevatten. Het is van het grootste belang om de juiste GN-/Taric-code en -beschrijving op te geven onder de 'voorwerpcategorie' voor de componenten en deelcomponenten van complexe objecten, zodat de voorwerpen die de stoffen van de kandidaatslijst bevatten, kunnen worden geïdentificeerd.

Om alle hierboven uiteengezette redenen en rekening houdend met de doelstellingen en de werkbaarheid van de SCIP-databank, is deze vereiste verplicht. Met de vooraf gedefinieerde lijst is het mogelijk, indien gerechtvaardigd, informatie te verstrekken voor een voorwerpcategorie zonder te gedetailleerd te zijn, mits het voorwerp of het complexe object kan worden geïdentificeerd samen met de naam of namen die overeenkomstig de vereisten 'naam van het voorwerp' en 'andere naam (namen)' zijn opgegeven.

2.1.1.6 Productie in de Europese Unie

De vereiste van productie in de Europese Unie heeft tot doel aan te geven of het voorwerp of het complexe object in de EU wordt geproduceerd of geassembleerd, indien deze informatie beschikbaar is. De indiener moet een van de volgende vooraf gedefinieerde waarden opgeven:

- 'Geproduceerd in de EU', als het voorwerp of het complexe object in de EU wordt geproduceerd of geassembleerd;
- 'Ingevoerd in de EU', als het voorwerp of het complexe object wordt ingevoerd in de EU;
- 'Geproduceerd en ingevoerd in de EU', als het voorwerp of het complexe object in de EU wordt geproduceerd of geassembleerd en wordt ingevoerd in de EU;
- 'Geen gegevens', indien de indiener niet over de gegevens beschikt of indien wordt besloten dergelijke gegevens niet in te dienen.

Dit is een “vereiste” informatievereiste, vanwege de optie ‘geen gegevens’.

2.1.2 Kenmerken en afbeelding(en)

De indiener kan in de SCIP-kennisgeving aanvullende relevante en beschikbare informatie opnemen over de relevante kenmerken van het voorwerp of het complexe object. Deze kenmerken kunnen bijdragen tot de specifieke identificatie van het voorwerp of het complexe object in de SCIP-databank. Ze kunnen ook helpen onderscheid te maken tussen het voorwerp of het complexe object waarvan kennisgeving wordt gedaan en soortgelijke voorwerpen of complexe objecten die door de indiener of andere marktdeelnemers op de EU-markt worden aangeboden of in de handel worden gebracht. Een kenmerk betekent in dit verband een functie, kwaliteit of eigenschap van het voorwerp als zodanig of het complexe object, zoals vermeld in tabel 3. Wordt de waarde opgegeven voor een kenmerk waaraan een meeteenheid is verbonden, dan moet deze eenheid ook worden vermeld.

Het is ook mogelijk om in de SCIP-kennisgeving een afbeelding of een andere visuele identificatie van het voorwerp als zodanig of het complexe object op te nemen, indien dit bijdraagt tot een betere identificatie of herkenning ervan.

Aanbevolen wordt dat de ingediende afbeelding geen elementen omvat waaruit de identiteit van een leverancier van het voorwerp of het complexe object kan worden opgemaakt. Ook wordt aanbevolen dat de afbeelding geen van de in tabel 2 vermelde identificaties bevat, met uitzondering van de voorwerpnaam en de voorwerpcategorie, wanneer deze wordt opgenomen in een SCIP-kennisgeving als component van een complex object.

Tabel 3 bevat een opsomming en een korte beschrijving van optionele vereisten met betrekking tot de visuele identificatie en de kenmerken van voorwerpen als zodanig en complexe objecten in een SCIP-kennisgeving.

Tabel 3: Kenmerken en afbeelding(en)

Vereiste	Beschrijving	M/R/O**
Afbeelding(en)*	Verstrek een visuele identificatie van het voorwerp als zodanig of het complexe object.	O
Kenmerken		
Hoogte ***[waarde en eenheid]***	Vermeld de hoogte van het voorwerp of het complexe object en de desbetreffende meeteenheid.	O
Lengte ***[waarde en eenheid]***	Vermeld de lengte van het voorwerp of het complexe object en de desbetreffende meeteenheid.	O
Breedte ***[waarde en eenheid]***	Vermeld de breedte van het voorwerp of het complexe object en de desbetreffende meeteenheid.	O
Diameter ***[waarde en eenheid]***	Vermeld de diameter van het voorwerp of het complexe object en de desbetreffende meeteenheid.	O
Dichtheid ***[waarde en eenheid]***	Vermeld de dichtheid en de desbetreffende eenheid.	O

Vereiste	Beschrijving	M/R/O**
Gewicht ***[waarde en eenheid]***	Vermeld de gewicht van het voorwerp of het complexe object en de desbetreffende meeteenheid.	O
Volume ***[waarde en eenheid]***	Vermeld de volume van het voorwerp of het complexe object en de desbetreffende meeteenheid.	O
Kleur	Vermeld de kleur of kleuren.	O
Andere kenmerken* ***[identificatie en waarde]***	Vermeld een ander kenmerk (andere kenmerken) dat/die hierboven niet is/zijn vermeld. Voorbeelden hiervan zijn een kwaliteitsnorm waaraan het voorwerp of het complexe object voldoet, of een voorwerpspecifieke eigenschap zoals de opaciteit van papier.	O

*Repeatable (herhaalbaar). De indiener kan voor deze vereiste zo vaak informatie verstrekken als nodig is. Zo kan onder "Afbeelding" meer dan een visuele voorstelling worden verstrekt door voor deze vereiste extra velden toe te voegen.
** M = Mandatory (verplicht); R = Required (vereist); O = Optional (optioneel).

De vereiste "Andere kenmerken" mag niet worden gebruikt om informatie te verstrekken over de indiening van informatie die moet worden verstrekt onder de vereisten "component(en) van een complex object" en "zorgwekkende elementen" (respectievelijk tabellen 5 en 6 hieronder).

2.1.3 Instructies voor een veilig gebruik

Zo nodig moeten in de desbetreffende SCIP-kennisgevingen instructies worden vermeld om een veilig gebruik van een voorwerp dat een stof van de kandidaatslijst bevat of een complex object waarin dergelijke voorwerpen zijn opgenomen te waarborgen gedurende de gehele levenscyclus, met inbegrip van de levensduur, demontage en afval-/recyclingfase.[38] Zo hoeven er geen bijzondere instructies te worden vermeld in de SCIP-kennisgeving om een veilig gebruik van het voorwerp dat een stof van de kandidaatslijst bevat mogelijk te maken wanneer blootstelling kan worden uitgesloten in alle fasen in de levenscyclus van het voorwerp, met inbegrip van verwijdering. Zo nodig moeten alle actoren in de toeleveringsketen en de consument aan de hand van de instructie(s) voor een veilig gebruik in hun fase van het gebruik van het voorwerp de gepaste risicobeheermaatregelen kunnen nemen om een veilig gebruik van voorwerpen die stoffen van de kandidaatslijst bevatten te waarborgen.[19] Dit kan ook informatie zijn die nodig is voor een goed beheer van het voorwerp of het complexe object nadat dit afval is geworden.[26]

Indien relevant kunnen ook specifieke instructies worden gegeven waarin wordt beschreven hoe het voorwerp of het complexe object veilig kan worden gedemonteerd.

Tabel 4 bevat een opsomming en een beschrijving van de vereisten met betrekking tot de instructies voor een veilig gebruik en demontage-instructies die in een SCIP-kennisgeving moeten worden verstrekt.

Tabel 4: Instructie(s) voor een veilig gebruik en demontage-instructie(s)

Vereiste	Beschrijving	M/R/O**

[38] Dit wordt uitgebreider behandeld in paragrafen 3.2.1 en 3.4.1 van het SiA-richtsnoer.

Instructie(s) voor een veilig gebruik		
⚠ ***"De identificatie van de stof van de kandidaatslijst volstaat voor een veilig gebruik van het voorwerp gedurende de gehele levenscyclus, met inbegrip van de levensduur, demontage en afval-/recyclingfase"***	Laat met deze verklaring zien dat er een beoordeling is uitgevoerd overeenkomstig de richtlijnen in paragrafen 3.2.1 en 3.4.1 van het SiA-richtsnoer, met de conclusie dat er in een SCIP-kennisgeving geen instructies voor een veilig gebruik hoeven te worden verstrekt om een veilig gebruik te waarborgen van het voorwerp of het complexe object dat wordt opgegeven. Dat wil zeggen dat de identificatie van de stof(fen) van de kandidaatslijst volstaat voor een veilig gebruik van het voorwerp als zodanig dat een stof van de kandidaatslijst bevat of het complexe object waarin voorwerpen zijn opgenomen die stoffen van de kandidaatslijst bevatten dat wordt opgegeven, en wel gedurende de gehele levenscyclus ervan, met inbegrip van de levensduur, demontage en afval-/recyclingfase.	#R
Instructie(s) voor een veilig gebruik*	Verstrek (een) eenvoudige, duidelijke en beknopte instructie(s) om een veilig gebruik te waarborgen van het voorwerp of het complexe object dat wordt opgegeven. Dat wil zeggen instructies die als toereikend worden beschouwd voor een veilig gebruik van het voorwerp als zodanig dat (een) stof(fen) van de kandidaatslijst bevat of het complexe object waarin voorwerpen zijn opgenomen die stoffen van de kandidaatslijst bevatten dat wordt opgegeven. De instructies moeten, indien nodig, betrekking hebben op de gehele levenscyclus ervan, met inbegrip van de levensduur, demontage en afval-/recyclingfase. Dergelijke instructies moeten voortvloeien uit een beoordeling uitgevoerd overeenkomstig de richtlijnen in paragrafen 3.2.1 en 3.4.1 van het SiA-richtsnoer.	
Demontage-instructie(s)		
Demontage-instructie(s)*	Verstrek specifieke instructies voor een veilige demontage van het voorwerp of het complexe object door een of meer documenten in een bepaald formaat te uploaden. Geef op in welke taal het/de document(en) is/zijn opgesteld.	O

*Repeatable (herhaalbaar). De indiener kan zo veel instructies verstrekken als nodig is om de benodigde informatie over het voorwerp als zodanig of het complexe object te verstrekken.
** M = Mandatory (verplicht); #R = Required (vereist) (maar de identificatie van de stof van de kandidaatslijst kan in sommige gevallen voldoende zijn); O = Optional (optioneel).

⚠ Aan ten minste één van de vereisten van instructies voor een veilig gebruik moet worden voldaan, dat wil zeggen dat de verklaring in tabel 4 met het teken ⚠ wordt afgegeven en er geen gegevens hoeven te worden ingediend overeenkomstig artikel 9, lid 1, onder i), van de KRA krachtens artikel 33, lid 1, van REACH, <u>of</u> instructies voor een veilig gebruik moeten worden verstrekt in de SCIP-kennisgeving volgens dezelfde bepalingen.

⚠ De vereiste "Instructie(s) voor een veilig gebruik" <u>mag niet</u> worden gebruikt om informatie te verstrekken over de indiening van informatie die moet worden verstrekt onder de vereisten "component(en) van een complex object" en "zorgwekkende elementen" (respectievelijk tabellen 5 en 6 hieronder).

Bij de beoordeling van het veilige gebruik van een voorwerp gedurende de gehele levenscyclus is het belangrijk er rekening mee te houden dat mensen kunnen worden blootgesteld aan stoffen die uit voorwerpen vrijkomen, bijvoorbeeld door gassen of deeltjes in te ademen (inademing), contact met de huid (via de huid) of door inslikken (inslikken/orale route). Stoffen kunnen vrijkomen uit voorwerpen in de verschillende milieucompartimenten (water, lucht, bodem en

sedimenten). Bij de beoordeling van de mogelijke blootstelling moet rekening worden gehouden met alle blootstellingsroutes in alle fasen van de levenscyclus (levensduur van het voorwerp en afvalfase).

De kans dat een stof uit een voorwerp vrijkomt, hangt bijvoorbeeld af van:

- Fysisch-chemische eigenschappen van **de stof**, zoals molecuulgewicht, dampdruk, oplosbaarheid in water, stabiliteit in contact met lucht, water enz.
- Structuur en chemische eigenschappen van **de voorwerpmatrix**, waaronder begrepen fysisch-chemische parameters en de wijze waarop de stof erin is geïntegreerd (chemisch gebonden of niet). De stabiliteit van de voorwerpmatrix en de bindingen tussen de stof en de matrix in de verschillende levenscyclusfasen van het voorwerp.
- Concentratie van de stof in het voorwerp of de integrale onderdelen ervan (b.v. coatings).
- **De gebruiks- en verwijderingsomstandigheden** van het voorwerp, zoals:
  - Gebruikslocatie (gebruik binnen of buiten, thuisgebruik, op het werk enz.).
  - Fysieke omstandigheden op plaats van gebruik (temperatuur, ventilatie enz.).
  - Of het voorwerp al dan niet is opgenomen in een complex object, en hoe het is opgenomen.
  - Of het voorwerp al dan niet verder wordt bewerkt.
  - Of het voorwerp al dan niet deel uitmaakt van een grootschalig afvalinzamelingsprogramma.
  - Of het voorwerp al dan niet onderhevig is aan afslijting (tijdens normale slijtage).
  - De verwijderings- of behandelingstechnologie.

Sommige chemische stoffen zijn zeer vast gebonden in het materiaal, en de potentiële emissie van deze stoffen tijdens gebruik is daarom laag. Andere stoffen zijn los in een matrix opgenomen, b.v. weekmakeradditieven in PVC. Dit soort stoffen, waaronder ftalaten, komen continu aan het oppervlak van het voorwerp vrij. Stoffen kunnen ook vrijkomen door normale slijtage van voorwerpen (afslijting). In dit geval komen de stoffen samen met de voorwerpmatrix vrij, b.v. stoffen in autobanden. Bovendien is het ook belangrijk er rekening mee te houden dat inherente fysisch-chemische eigenschappen van de stof en de matrix van het voorwerp, of een speciale coating van het voorwerp kunnen voorkomen dat de stof uit het voorwerp komt.

2.2 Aanvullende vereisten die alleen gelden voor complexe objecten

De SCIP-databank moet informatie omvatten waarmee het specifieke voorwerp kan worden geïdentificeerd dat de stof van de kandidaatslijst bevat, in het bijzonder de ‘locatie’ ervan wanneer dit voorwerp zelf in een complex object is opgenomen. Wanneer het voorwerp in een complex object is opgenomen, moet dit voorwerp in dit complexe object worden geïdentificeerd, evenals het complexe object waarin het voorwerp is opgenomen. In de meeste gevallen is het voorwerp opgenomen in deelcomponenten en componenten, die complexe objecten zijn, van een groter complex object.

De in deze paragraaf gespecificeerde informatievereisten zijn alleen van toepassing op complexe objecten, hetzij wanneer het complexe object een entiteit van het hoogste niveau is, hetzij wanneer het complexe object een component van een complex object is (*component*-entiteit). Voor elk complex object moet in de SCIP-kennisgeving de informatie over elk van de betrokken componenten zijn opgenomen, die een ander complex object of een voorwerp als zodanig kunnen zijn (afbeelding 2). Onder de term betrokken component worden voorwerpen als zodanig verstaan die een stof van de kandidaatslijst of een complex object (component van het ‘moeder’-complexe object) waarin dergelijke voorwerpen zijn opgenomen bevatten.

2.2.1 Component(en) van een complex object

Tabel 5 bevat een opsomming en een beschrijving van de vereisten met betrekking tot de componenten van een complex object (van een 'moeder'-complex object).

Tabel 5: Component(en) van een complex object (alleen voor complexe objecten)

Vereiste	Beschrijving	M/R/O**
Component(en) van een complex object*	Vermeld koppelingen met een component (een component van een complex object of een component die een voorwerp als zodanig is) van het complexe object en voldoe aan de vereisten van paragraaf 2.1 voor die component. Indien de gekoppelde component een complex object is, moeten de vereisten in deze tabel voor die component worden vermeld. Indien de gekoppelde component een voorwerp als zodanig is, moeten de vereisten van paragraaf 2.3 voor zorgwekkende elementen voor dat voorwerp worden vermeld. Deze vereiste is niet van toepassing op een voorwerp als zodanig.	M (alleen van toepassing op complexe objecten)
Aantal eenheden*	Vermeld het aantal keer dat de gekoppelde component in het complexe object voorkomt. Voorbeeld: In het fietsvoorbeeld in afbeelding 3 heeft de fiets 2 eenheden van het wiel en twee eenheden van het handvat. Het wiel heeft 1 bandeenheid en 1 binnenbandeenheid. In de binnenbandeenheid is 1 ringvormige slang aanwezig. Deze vereiste is niet van toepassing op een voorwerp als zodanig.	O

*Repeatable (herhaalbaar). De indiener kan zoveel componenten en het respectieve aantal eenheden koppelen als nodig is om de benodigde informatie over het complexe object te verstrekken.
** M = Mandatory (verplicht); R = Required (vereist); O = Optional (optioneel).

Het stroomschema in afbeelding 2 laat zien hoe bij het opstellen van een SCIP-kennisgeving kan worden voldaan aan de vereiste voor component(en) van een complex object.

Om te laten zien hoe de vereisten in tabel 5 in elkaar steken volgens het stroomschema in afbeelding 2, toont afbeelding 3 hoe de informatievereisten zijn georganiseerd en gestructureerd in een SCIP-kennisgeving voor een hypothetische fiets die in de EU in de handel wordt gebracht door een EU-samensteller of een EU-importeur[39] en waarin meerdere voorwerpen zijn opgenomen die een stof van de kandidaatslijst bevatten (> 0,1 gewichtsprocent (g/g)), namelijk de (2) handvatten, de (2) banden en de (2) soepele ringvormige slangen. De informatie in een SCIP-kennisgeving voor deze hypothetische fiets mag alleen betrekking hebben op die voorwerpen en hun 'locatie' in de fiets.

Bij het opstellen en aanmaken van een SCIP-kennisgeving voor deze (hypothetische) fiets die in de handel wordt gebracht, is de fiets per definitie een complex object en een entiteit van het hoogste niveau in die kennisgeving. Daarom moet de informatie die nodig is om aan de vereisten van paragraaf 2.1 te voldoen, worden opgenomen in de SCIP-kennisgeving, d.w.z. informatie over identificaties en indeling (paragraaf 2.1.1), kenmerken en afbeelding(en) (paragraaf 2.1.2) en instructie(s) voor een veilig gebruik (paragraaf 2.1.3), zoals geïllustreerd in afbeelding 3 met de desbetreffende symbolen. De fiets omvat twee betrokken componenten die in de SCIP-kennisgeving moeten worden opgenomen: het handvat (2 eenheden), dat een voorwerp als zodanig is dat een stof van de kandidaatslijst bevat en een wiel (2 eenheden), dat een complex object is. Het wiel (dat een complex object is) omvat ook 2 betrokken componenten, de band (1

[39] Dit voorbeeld volgt nauwlettend voorbeeld 23 in bijlage 6 bij het SiA-richtsnoer.

eenheid), die een voorwerp als zodanig is, en de binnenband met ventielstift (1 eenheid), die een complex object is. De binnenband omvat slechts een betrokken voorwerp als zodanig, de soepele ringvormige slang (1 eenheid).

Op basis van deze beschrijving kan de overeenkomstig de vereisten in tabel 5 te verstrekken informatie worden gestructureerd in de SCIP-kennisgeving voor de (hypothetische) fiets (zoals in de handel gebracht – entiteit van het hoogste niveau) door de componenten en deelcomponenten dienovereenkomstig aan elkaar te koppelen, zoals geïllustreerd in afbeelding 3.

Afbeelding 3: Illustratie van hoe de informatievereisten zijn georganiseerd en gestructureerd in een SCIP-kennisgeving voor een fiets die in de EU in de handel wordt gebracht door een

samensteller of een importeur.

Dit voorbeeld laat ook zien dat vanwege het relatief lage aantal voorwerpen die stoffen van de kandidaatslijst bevatten in vergelijking met het totale aantal voorwerpen die in een complex object zijn opgenomen, slechts een klein deel van de gehele structuur van een complex object in een SCIP-kennisgeving moet worden vermeld.

Het handvat (2 eenheden) en het wiel (2 eenheden) moeten in de SCIP-kennisgeving voor de fiets worden vermeld als componenten van een complex object van die entiteit van het hoogste niveau (afbeelding 2).

Voor het handvat (voorwerp als zodanig) geldt dat de informatie met betrekking tot de vereisten

in paragraaf 2.1 in de SCIP-kennisgeving moet worden verstrekt in een ander informatieblok met de naam *component*-entiteit, waarin ook de informatie moet worden opgenomen die nodig is om te voldoen aan de vereisten van de volgende paragraaf (paragraaf 2.3) met betrekking tot de zorgwekkende elementen. Als deze *component*-entiteit voor het handvat als complex object-component wordt vermeld, wordt de handvatcomponent gekoppeld aan het 'moeder'-complexe object, de fiets. Voor het wiel (complex object) als fietscomponent geldt dat de in paragraaf 2.1 van dit document behandelde vereisten aan de orde moeten komen in de SCIP-kennisgeving in de desbetreffende *component*-entiteit (onafhankelijk informatieblok) die gekoppeld is aan de entiteit van het hoogste niveau, de fiets. De vereisten in deze paragraaf moeten ook aan de orde komen in die *component*-entiteit die voor het wiel is aangemaakt, d.w.z. de componenten band (1 eenheid) en binnenband (1 eenheid) moeten worden gekoppeld met het 'moeder'-complex object, in dit geval het wiel (afbeelding 2). Daarom moeten 2 andere *component*-entiteiten voor de band en de binnenband worden aangemaakt in het kader van de vereisten van deze paragraaf voor de wielcomponenten (tabel 5). Hetzelfde gaat op voor de binnenbandcomponent, de soepele ringvormige slang.

De *component*-entiteiten die worden aangemaakt voor het handvat, de band en de soepele ringvormige slang (allemaal voorwerpen als zodanig) als componenten van een complex object van respectievelijk de fiets, het wiel en de binnenband (afbeelding 2) moeten de informatie bevatten die vereist is op grond van de vereisten van paragraaf 2.1 en paragraaf 2.3, de vereisten voor zorgwekkende elementen, alleen van toepassing op voorwerpen als zodanig.

Uit het hierboven geïllustreerde en toegelichte fietsvoorbeeld kan worden geconcludeerd dat in de rubriek component(en) van een complex object in een SCIP-kennisgeving voor een complex object dat een entiteit van het hoogste niveau is of voor andere *component*-entiteiten die in die kennisgeving voor complexe objecten zijn aangemaakt, de indiener de componenten (hetzij een component van een complex object, hetzij een component die een voorwerp als zodanig is) koppelt aan het respectieve 'moeder'-complexe object. Er is geen beperking aan het aantal nestniveaus van complexe objecten in een complex object. Afbeelding 4 toont een andere weergave van het hierboven beschreven fietsvoorbeeld om te illustreren hoe de informatie binnen elke *component*-entiteit wordt vermeld, waarbij elk functioneert als een 'envelop' voor de informatie die moet worden opgenomen voor elke gekoppelde component van een complex object. Te zien is dus hoe de informatie voor de componenten en deelcomponenten van de fiets in de SCIP-kennisgeving zijn genest op grond van de vereiste voor component(en) van een complex object (zwarte rechthoeken).

Afbeelding 4 laat ook zien dat de te verstrekken gegevens om te voldoen aan de vereisten van paragraaf 2.1 en deze paragraaf moeten worden gezien als een terugkerend informatieblok voor complexe objecten waarin opeenvolgend andere complexe objecten als componenten worden opgenomen, totdat de keten eindigt wanneer de gekoppelde component van een complex object een voorwerp als zodanig is dat de stof van de kandidaatslijst bevat (afbeelding 2), waarvoor gegevens moeten worden verstrekt om te voldoen aan de vereisten van paragraaf 2.3 voor de zorgwekkende elementen.

Volgens het SCIP-formaat wordt in een SCIP-kennisgeving elk object waarvoor de informatie over de zorgwekkende elementen wordt verstrekt overeenkomstig paragraaf 2.3 als een voorwerp als zodanig aangemerkt omdat het geen componenten kan bevatten. Dit vloeit voort uit het feit dat onder <u>een voorwerp als zodanig de meest korrelige eenheid of basiseenheid wordt verstaan</u> waarin een voorwerp kan bestaan nadat het is vervaardigd.

Afbeelding 4: Illustratie van het nesten van de overeenkomstig de eerste rij van tabel 5 te verstrekken informatie in de (hypothetische) SCIP-kennisgeving voor een fiets.

2.3 Aanvullende vereisten uitsluitend voor voorwerpen als zodanig

De in deze paragraaf gespecificeerde informatievereisten zijn uitsluitend van toepassing op voorwerpen, als zodanig of in complexe objecten, maar niet op complexe objecten. Dit is in de vorige paragraaf kort uiteengezet.

Een stof van de kandidaatslijst kan tijdens de productie in een voorwerp (in de matrix ervan) worden opgenomen, wanneer het voorwerp is gemaakt van een stof van de kandidaatslijst als zodanig of van een mengsel dat in zijn samenstelling een stof van de kandidaatslijst bevat. De stof kan ook later worden opgenomen in/op een bestaand voorwerp in een verdere be- en verwerkingsstap door de stof van de kandidaatslijst als zodanig of in een mengsel (b.v. coatings, primers, kleefmiddelen, afdichtingsmiddelen) te gebruiken, waardoor de stof of het mengsel een integraal onderdeel van het voorwerp wordt. Stoffen van de kandidaatslijst kunnen ook om andere redenen in voorwerpen aanwezig zijn, in het bijzonder als onzuiverheden door bijvoorbeeld chemische omzetting of afbraak tijdens de productie en verdere be- en verwerking van voorwerpen.

Op grond van de zorgwekkende elementen moet de indiener de stoffen van de kandidaatslijst die in het voorwerp aanwezig zijn opgeven, en in welk concentratiebereik en in welk materiaal de stof als onderdeel van de chemische samenstelling van het voorwerp aanwezig is.

2.3.1 Zorgwekkende elementen

De zorgwekkende elementen verbinden in de SCIP-kennisgeving de relevante chemische samenstelling met het voorwerp. Hieronder valt de relevante basisinformatie waarmee rekening moet worden gehouden samen met de functie of het gebruik van het voorwerp (paragraaf 2.1.1.5) en de locatie ervan in een complex object (paragraaf 2.2.1), indien dat het geval is, naast andere beschikbare relevante informatie, om het mogelijke vrijkomen van de stof uit het voorwerp te identificeren, op grond waarvan het veilige gebruik van het voorwerp moet worden beoordeeld door alle fasen van de levenscyclus ervan in aanmerking te nemen, ook wanneer het afval wordt (paragraaf 2.1.3). Op basis van die beoordeling moet worden besloten of al dan niet instructies voor een veilig gebruik moeten worden verstrekt overeenkomstig de vereisten in tabel 4. Voorts is de voor de vereisten voor zorgwekkende elementen te verstrekken informatie belangrijk voor de afvalverwerkingsfase van de levenscyclus van het voorwerp om toe te zien op een goed beheer van het voorwerp nadat het afval is geworden en de identificatie en effectieve verwerking van afval dat stoffen van de kandidaatslijst bevat mogelijk te maken, bijvoorbeeld door de aanwezigheid ervan in gerecycled materiaal te verminderen, teneinde recycling in cycli van niet-toxische materialen en de productie van hoogwaardige secundaire grondstoffen te bevorderen.

Tabel 6 bevat een opsomming en een korte beschrijving van de vereisten voor zorgwekkende elementen van een voorwerp in een SCIP-kennisgeving.

Tabel 6: Zorgwekkende elementen (uitsluitend voor voorwerpen die een stof van de kandidaatslijst bevatten in een concentratie van meer dan 0,1 gewichtsprocent (g/g))

Zorgwekkende element(en)*		M
Specifieke vereiste	**Beschrijving**	**M/R/O****
Stof van de kandidaatslijst*[1]	Vermeld de identificatie van de in het voorwerp aanwezige stof van de kandidaatslijst zoals opgenomen in de officiële kandidaatslijst van zeer zorgwekkende stoffen voor autorisatie (gepubliceerd overeenkomstig artikel 59, lid 10, van de REACH-verordening).	M

Zorgwekkende element(en)*		M
Specifieke vereiste	**Beschrijving**	**M/R/O****
Concentratiebereik*[1]	Vermeld de concentratie van de stof van de kandidaatslijst in het voorwerp in een concentratiebereik in gewichtsprocent (g/g). Het concentratiebereik (gewichtsprocent (g/g)) wordt opgegeven aan de hand van een lijst van vooraf gedefinieerde bereiken. Voor het hele bereik van een van die bereiken geldt de SCIP-kennisgevingsverplichting: > 0,1 gewichtsprocent (g/g) en ≤ 100 gewichtsprocent (g/g).	R:
Materiaal- of mengselcategorieën		
Materiaalcategorie*[2]:	Vermeld de identificatie van het materiaal waarvan het voorwerp is vervaardigd (*voorwerpmatrix*) bij aanwezigheid van de stof van de kandidaatslijst. De identificatie van het materiaal waarvan het voorwerp is vervaardigd (*voorwerpmatrix*) wordt opgegeven aan de hand van een vooraf gedefinieerde lijst van materiaalcategorieën die door ECHA is vastgesteld (bijlage 1). De lijst omvat algemene brede categorieën, die elk deelcategorieën omvatten, met uitzondering van de categorie 'overig'. Elke categorie, met uitzondering van de categorie 'overig', bevat ten minste één brede deelcategorie die bedoeld is om aan deze vereiste te voldoen voor materialen die niet onder andere specifieke deelcategorieën binnen een categorie vallen. Met de lijst van materiaalcategorieën (evenals de categorie 'overig') kan ook informatie worden gerapporteerd zonder te gedetailleerd te zijn, indien dit gerechtvaardigd is, zoals wanneer meer gedetailleerde informatie niet beschikbaar is.	#M
Aanvullend(e) materiaalkenmerk(en)*[2]	Vermeld, indien relevant, aanvullende informatie over het materiaal waarvan het voorwerp is vervaardigd aan de hand van een vooraf gedefinieerde lijst van kenmerken[40] of door toevoeging van een relevant kenmerk[40]. Deze vereiste vormt een aanvulling op de voorgaande vereiste met betrekking tot de 'materiaalcategorie' omdat het materiaal waarvan een voorwerp is gemaakt beter wordt beschreven.	O

[40] De term 'kenmerk' of 'kenmerken' (van het materiaal waarvan een voorwerp is vervaardigd) in deze rij mag niet worden verward met de in tabel 3 vermelde 'kenmerken', waarmee kenmerken van het voorwerp of het complexe object dat wordt opgegeven worden bedoeld.

Zorgwekkende element(en)*		M
Specifieke vereiste	**Beschrijving**	**M/R/O****
Mengselcategorie	Vermeld, indien van toepassing, de identificatie van een mengsel dat de stof(fen) van de kandidaatslijst bevat en dat in de verdere be- en verwerkingsstap (b.v. coating) van een voorwerp is opgenomen of is opgenomen bij het samenvoegen of assembleren van twee of meer voorwerpen in een complex object (b.v. kleefmiddel, soldeer). Die identificatie wordt verstrekt aan de hand van een vooraf gedefinieerde lijst van mengselcategorieën (het Europees productindelingssysteem (EuPCS) voor het beschrijven van 'het beoogde gebruik van een mengsel[41]). Het EuPCS omvat brede categorieën. Met deze brede categorieën wordt in het kader van een SCIP-kennisgeving voornamelijk beoogd om aan deze vereiste te voldoen, indien gerechtvaardigd, zonder te gedetailleerd te zijn, zoals wanneer meer gedetailleerde informatie niet beschikbaar is. Met de mengselcategorie kan worden aangegeven waar de stof van de kandidaatslijst in het voorwerp aanwezig is, bijvoorbeeld als de stof niet voorkomt in het hoofdmateriaal van de voorwerpmatrix. De mengselcategorie is daartoe ook nodig voor bepaalde objecten die overeenkomstig hoofdstuk 2 van het SiA-richtsnoer worden beschouwd als voorwerpen die een integrale stof/integraal mengsel bevatten (b.v. thermometer met vloeistof en batterij), wanneer de materiaalcategorie niet geschikt is.	#M

*Herhaalbaar als blok; *[1]Herhaalbaar; *[2]Herhaalbaar samen (als blok). De indiener kan voor deze vereiste zo vaak informatie verstrekken als voor deze vereiste nodig is als een blok, individueel of samen om de benodigde informatie te verstrekken.
** M = Mandatory (verplicht), #M = Verplicht om overeenkomstig elke vereiste ten minste de materiaalcategorie of de mengselcategorie te verstrekken; R = Required (vereist) (maar er is een optie met een breed bereik beschikbaar); O = Optional (optioneel).

Het is voor de indiening van een SCIP-kennisgeving overeenkomstig het SCIP-formaat verplicht om een materiaalcategorie of een mengselcategorie te selecteren. Voor de categorie "Overige" en de brede deelcategorieën (binnen de categorieën) zijn echter vooraf gedefinieerde lijsten beschikbaar, waarvoor in bepaalde situaties geen gedetailleerde informatie hoeft te worden verstrekt, indien dit gerechtvaardigd is, bijvoorbeeld wanneer de indiener niet beschikt over de informatie. Niettemin wordt de indiener altijd aangemoedigd om meer gedetailleerde informatie van zijn leveranciers te verkrijgen met het oog op de doelstellingen van de SCIP-databank (paragraaf 1.1). De indieners kunnen ook zowel een materiaalcategorie als een mengselcategorie opgeven, indien hierdoor het voorwerp dat stoffen bevat die in de kandidaatslijst zijn opgenomen beter wordt beschreven (b.v. dezelfde stof van de kandidaatslijst is aanwezig in zowel de voorwerpmatrix als in een coating).

[41] Het EuPCS werd ontwikkeld in het kader van de kennisgevingen aan gifcentra uit hoofde van artikel 45 en bijlage VIII van de CLP-verordening.

2.3.1.1 Stof van de kandidaatslijst

De identificatie van de in het voorwerp aanwezige stof van de kandidaatslijst moet in een SCIP-kennisgeving worden opgegeven zoals opgenomen in de officiële kandidaatslijst van zeer zorgwekkende stoffen voor autorisatie, namelijk de stofnaam (zoals vermeld in de kandidaatslijst) en de numerieke identificaties ervan (EG-nummer en CAS-nummer), indien beschikbaar.

Stoffen die voldoen aan een of meer van de in artikel 57 van de REACH-verordening gedefinieerde criteria kunnen worden geïdentificeerd als zeer zorgwekkende stoffen (SVHC) en op de kandidaatslijst voor autorisatie worden geplaatst. Bij deze SVHC kan het gaan om:

- stoffen die voldoen aan de criteria voor indeling als carcinogeen, mutageen of reproductietoxisch (CMR) categorie 1A of 1B;
- persistente, bioaccumulerende en toxische stoffen (PBT-stoffen) of zeer persistente en zeer bioaccumulerende stoffen (zPzB-stoffen);
- stoffen die per afzonderlijk geval worden geïdentificeerd, waarbij wetenschappelijke aanwijzingen bestaan voor mogelijke ernstige gevolgen voor de gezondheid van de mens of voor het milieu, die even zorgwekkend zijn, b.v. hormoonontregelende stoffen.

De kandidaatslijst is beschikbaar op de website van ECHA. De lijst is opgesteld volgens de procedure zoals beschreven in artikel 59 en gepubliceerd in overeenstemming met artikel 59, lid 10, van de REACH-verordening (SVHC-identificatie). Indien een stof van de kandidaatslijst in een voorwerp aanwezig is in een concentratie hoger dan 0,1 gewichtsprocent (g/g), geldt de SCIP-kennisgevingsplicht.

Bedenk dat de kandidaatslijst regelmatig wordt bijgewerkt, doorgaans tweemaal per jaar, namelijk telkens wanneer er meer stoffen worden geïdentificeerd als SVHC.

2.3.1.2 Concentratiebereik

De bepaling van de concentratie van een stof van de kandidaatslijst in een voorwerp is essentieel om te controleren of de SCIP-kennisgevingsverplichting en de REACH-informatiedoorgifteverplichting, alsmede de stof-in-voorwerp-kennisgeving uit hoofde van artikel 7, lid 2, van REACH, van toepassing zijn.

Paragraaf 3.2.3.1 van het Richtsnoer over vereisten voor stoffen in voorwerpen behandelt het bepalen van de concentratie van een stof van de kandidaatslijst in een voorwerp. Tabel 5 van die paragraaf laat diverse scenario's zien van hoe de concentratie van een stof van de kandidaatslijst (gewichtsprocent (g/g)) in een voorwerp wordt bepaald. Deze scenario's geven de meest voorkomende manieren weer hoe een stof van de Kandidatenlijst in een voorwerp kan worden opgenomen (geïsoleerd of opgenomen in een complex object). De benaderingen voor de scenario's van voorwerpen die zijn opgenomen in complexe objecten en van gedeeltelijk gecoate voorwerpen worden gedreven door praktische overwegingen, om de specifieke problemen op te lossen die komen kijken bij het berekenen van de concentratie in deze specifieke gevallen, en ervoor te zorgen dat de belangrijkste principes en doelstellingen van de bepalingen met betrekking tot stoffen in voorwerpen worden vervuld. NB: de bepaling van de concentratie van een stof van de kandidaatslijst in een voorwerp vindt altijd per geval plaats. De regels voor voorwerpen die in complexe objecten zijn opgenomen, mogen er niet toe leiden dat de verplichtingen voor elk afzonderlijk beschouwd voorwerp niet kunnen worden toegepast en evenmin dat de ingediende of doorgegeven informatie die nodig is om een veilig gebruik van het voorwerp te waarborgen afneemt wat betreft hoeveelheid of kwaliteit.

De lijst van vooraf gedefinieerde concentratiebereiken in gewichtsprocent (g/g) is als volgt:

- > 0,1 gewichtsprocent (g/g) en < 0,3 gewichtsprocent (g/g);
- ≥ 0,3 gewichtsprocent (g/g) en < 1,0 gewichtsprocent (g/g);
- ≥ 1,0 gewichtsprocent (g/g) en < 10,0 gewichtsprocent (g/g);
- ≥ 10,0 gewichtsprocent (g/g) en < 20,0 gewichtsprocent (g/g);
- ≥ 20,0 gewichtsprocent (g/g) en < 100 gewichtsprocent (g/g);
- > 0,1 gewichtsprocent (g/g) en ≤ 100 gewichtsprocent (g/g).[42]

Deze bereiken, met uitzondering van de ondergrens van het eerste concentratiebereik en het laatste concentratiebereik, zijn gebaseerd op de meest relevante concentratiegrenzen in bijlage III bij de kaderrichtlijn afvalstoffen (KRA) voor eigenschappen van afvalstoffen die het gevaarlijk maken, met name voor carcinogeniteit (HP 7) en mutageniteit (HP 11), reproductietoxiciteit (HP 10)[43], specifieke doelorgaantoxiciteit – STOT (HP 5) en sensibilisering (HP 13).

2.3.1.3 Materiaal- of mengselcategorieën

Volgens de definitie van voorwerp in REACH kunnen voorwerpen onderling worden onderscheiden op basis van de functie (en het gebruik), de chemische samenstelling en de fysische vorm (vorm, oppervlak of patroon). Uit de aan de SCIP-databank verstrekte informatie moet het voorwerp dat de stof van de kandidaatslijst bevat kunnen worden geïdentificeerd, zoals de 'locatie', indien beschikbaar, met name wanneer het voorwerp in complexe objecten is opgenomen.

Het veld 'materiaalcategorie' dient om informatie te verstrekken over het materiaal waarvan het voorwerp dat de stof van de kandidaatslijst bevat is vervaardigd, zonder zeer gedetailleerde informatie te verstrekken. Deze vereiste houdt niet in dat informatie moet worden verstrekt die de chemische samenstelling van het voorwerp volledig beschrijft, maar alleen wat nodig is om:

> i) het voorwerp te kunnen identificeren (op basis van het materiaal), b.v. kantoorbureaubladen hebben dezelfde functie en gebruiksvormen en kunnen alleen worden onderscheiden op basis van het materiaal waarvan zij zijn gemaakt (b.v. PVC-kunststof, borosilicaatglas, hout);
>
> ii) afvalverwerkers in staat te stellen het materiaal waarvan het voorwerp is vervaardigd te identificeren, zodat zij de beheer- en verwerkingspraktijken binnen de op materiaal gebaseerde afvalstromen daarop kunnen aanpassen of verbeteren.

Mengsels als zodanig vallen buiten de SCIP-kennisgevingsverplichting. Wanneer de stof van de kandidaatslijst echter in een voorwerp (voorwerpen) is opgenomen door het gebruik van een mengsel dat deze stof bevat bij het samenvoegen of assembleren van twee of meer voorwerpen in een complex object (b.v. kleefstof, soldeer) of wanneer een voorwerp met een coatingmengsel is gecoat[44], moet de 'mengselcategorie' worden opgegeven (EuPCS) om te verwijzen naar het vaste materiaal dat in voorwerpen is opgenomen doordat die mengsels zijn gebruikt (b.v. kleefstoffen, soldeer, coatings), en niet een 'materiaalcategorie'. Bovendien kan het nodig zijn de mengselcategorie te gebruiken voor objecten die overeenkomstig hoofdstuk 2 van het SiA-richtsnoer worden beschouwd als voorwerpen die een integrale stof/integraal mengsel bevatten (b.v. thermometer met vloeistof en batterij). Naast de aanduiding van de categorie zoals gedefinieerd in het EuPCS is verdere informatie over die mengsels niet vereist.

De vooraf gedefinieerde lijst van materiaalcategorieën (bijlage 1), die ECHA in het SCIP-formaat heeft opgesteld, omvat bredere deelcategorieën binnen de hoofdmateriaalcategorieën, waardoor

---

[42] Dit staat gelijk aan het opgeven van een concentratie van de stof van de kandidaatslijst in het voorwerp die hoger is dan 0,1 gewichtsprocent (g/g).
[43] De concentratiegrens voor Repr.2 in tabel 7 van bijlage III bij de KRA wordt in deze bereiken niet in aanmerking genomen.
[44] Zie tabel 5 in paragraaf 3.2.3.1 van het SiA-richtsnoer.

meer algemene informatie kan worden opgegeven, het is bijvoorbeeld mogelijk om te melden dat een voorwerp is gemaakt van
- ijzer of legeringen van ijzer (onder de categorie metaal);
- een ander niet-gespecificeerde legering van niet ijzerhoudend metaal (onder de categorie metaal);
- een ander niet-gespecificeerd niet-gehalogeneerd copolymeer (onder de categorie kunststof (en polymeren));
- een ander niet-gespecificeerd gehalogeneerd copolymeer (onder de categorie kunststof (en polymeren));
- een andere niet-gespecificeerde rubber (onder de categorie rubber en elastomeren);
- een andere niet gespecificeerde synthetische textielvezel (onder textielvezels en andere vezels).

Er is ook een categorie 'overig' voor materialen die niet met andere categorieën/deelcategorieën kunnen worden geïdentificeerd of wanneer die informatie niet beschikbaar is.

Het EuPCS omvat ook bredere categorieën, waardoor meer algemene informatie kan worden opgegeven, het is bijvoorbeeld mogelijk om te melden dat het bij het mengsel dat de stof van de kandidaatslijst bevat en dat in het voorwerp is opgenomen gaat om:
- andere niet-gespecificeerde kleefmiddelen en afdichtingsmiddelen;
- andere niet-gespecificeerde verven en coatingmaterialen.

Wanneer de informatie voor beide categorieën niet beschikbaar is in het vereiste niveau, wordt de indiener aangemoedigd om meer gedetailleerde informatie van zijn leveranciers te verkrijgen met het oog op de doelstellingen van de SCIP-databank (paragraaf 1.1).

2.4 Actualisering van de ingediende informatie in de SCIP-databank

Voordat een voorwerp dat een stof van de kandidaatslijst bevat in een concentratie van meer dan 0,1 gewichtsprocent (g/g) of een complex object waarin een dergelijk voorwerp is opgenomen, in de EU in de handel wordt gebracht, is het een fundamentele vereiste dat de informatie succesvol is ingediend in de SCIP-databank. Hiervoor moet een SCIP-kennisgeving worden ingediend overeenkomstig de vereisten van paragrafen 2.1 tot en met 2.3 van dit document.

ECHA voert, naast de uitvoering van de geprogrammeerde validatieregels van het ECHA Submission Portal, geen kwaliteitscontrole uit van de door een taakhouder ingediende informatie[31]. De informatie die is ingediend bij de SCIP-databank wordt openbaar gemaakt en is dan eenvoudig beschikbaar, zodat afvalverwerkers de bestaande kloof in de informatievoorziening van toeleveringsketens naar afvalketens en naar consumenten kunnen overbruggen. ECHA publiceert de informatie zoals deze ontvangen is op zijn website en ziet waar nodig toe op de bescherming van vertrouwelijke bedrijfsinformatie.[45] Zo worden de ingediende verplichte gegevens op basis waarvan verbanden kunnen worden gelegd tussen actoren in dezelfde toeleveringsketen, niet openbaar gemaakt (b.v. alfanumerieke identificaties van componenten binnen complexe objecten).

De openbaar gemaakte informatie in de SCIP-databank wordt gecontroleerd door gebruikers van de databank, namelijk afvalverwerkers, consumenten, ngo's die de belangen van consumenten behartigen, en de autoriteiten van de lidstaten. Elke taakhouder blijft altijd zelf verantwoordelijk voor de kwaliteit, nauwkeurigheid, volledigheid en robuustheid van de ingediende gegevens.

[45] Meer informatie over de verspreiding van SCIP-gegevens en vertrouwelijkheid is te vinden op de ECHA-website (SCIP-webpagina).

Na een eerder succesvolle SCIP-kennisgeving kan op den duur actuele informatie worden ingediend om onder meer de volgende redenen:

- een wijziging in de regelgeving die leidt tot de verplichte indiening van actuele informatie, met name bij aanwezigheid van een stof in een voorwerp (in een concentratie van meer dan 0,1 gewichtsprocent (g/g)) die na 5 januari 2021 in de kandidaatslijst is opgenomen;
- een wijziging in de samenstelling van een complex object wat betreft componenten en deelcomponenten waarin voorwerpen als zodanig zijn opgenomen die stoffen van de kandidaatslijst bevatten;
- een verzoek van een autoriteit van een lidstaat om aanvullende informatie in te leveren dienen voor een SCIP-kennisgeving, bijvoorbeeld als met de ingediende informatie niet aan de SCIP-kennisgevingsplicht wordt voldaan;
- alle wijzigingen die de indiener relevant acht voor het actualiseren van een SCIP-kennisgeving op vrijwillige basis, bijvoorbeeld als een stof van de kandidaatslijst die in een voorwerp aanwezig is, is vervangen door een veiliger alternatief.

De indiener kan de eerder succesvol ingediende SCIP-kennisgeving na 5 januari 2021 altijd op vrijwillige basis actualiseren bij wijzigingen in de reeds ingediende informatie of als het nodig is eerder ingediende informatie te corrigeren.

2.4.1 Vrijwillige actualisering als een stof van de kandidaatslijst aanwezig in een voorwerp is vervangen door een veiliger alternatief

Een taakhouder kan inspanningen leveren om het gebruik van stoffen van de kandidaatslijst te vervangen door veiligere alternatieven in de chemische samenstelling van voorwerpen of in de mengsels voor verdere be- en verwerkingsstappen van voorwerpen, ook wanneer zij voorwerpen in of tot complexe objecten samenvoegen. Daarom zijn er voorwerpen als zodanig of in complexe objecten in de EU in de handel die vroeger stoffen van de kandidaatslijst bevatten en deze stoffen niet meer bevatten door de vervangingsinspanningen. In dergelijke gevallen heeft het SCIP-formaat een optionele vereiste die de indiener in staat stelt vrijwillig geactualiseerde informatie in te dienen voor de kennisgeving voor dat voorwerp of voor kennisgevingen van complexe objecten waarin dat voorwerp is opgenomen, door aan te geven dat een stof van de kandidaatslijst niet meer in dat voorwerp aanwezig is. Deze optionele vereiste is uitsluitend van toepassing op voorwerpen, als zodanig of in complexe objecten, maar niet op complexe objecten, net als de vereisten van paragraaf 2.3.
Ten slotte moet de verstrekte informatie in het kader van de ‘instructies voor een veilig gebruik’-vereisten (tabel 4 van paragraaf 2.1.3) voor het voorwerp of het (de) complexe object(en) waarin het is opgenomen, ook worden geactualiseerd om de reeds ingediende instructies te wijzigen vanwege de vervanging van de stof.

Deze vereiste is bedoeld om aan te geven dat de stof van de kandidaatslijst die als aanwezig in een voorwerp is geïdentificeerd, in een eerder succesvol ingediende SCIP-kennisgeving toen de informatie overeenkomstig de vereisten in tabel 6 van paragraaf 2.3.1 voor dat voorwerp werd verstrekt, niet meer in dat voorwerp aanwezig is. Door indiening van informatie in het kader van deze optionele vereiste wordt het volledige blok informatie dat in de vorige kennisgeving werd verstrekt in het kader van de ‘zorgwekkende elementen’-vereisten (tabel 6) vervangen in de geactualiseerde SCIP-kennisgeving voor dat voorwerp als zodanig. Daarom is deze vereiste opgenomen in het SCIP-formaat in het gedeelte ‘zorgwekkende elementen’.

In tabel 7 wordt deze optionele vereiste kort beschreven.

Tabel 7: Stof van de kandidaatslijst niet meer aanwezig

Vereiste	Beschrijving	M/R/O**

Stof van de kandidaatslijst niet meer aanwezig*	Vermeld dat de stof van de kandidaatslijst (voorheen in het voorwerp aanwezig) niet meer in het voorwerp aanwezig is in een concentratie van meer dan 0,1 gewichtsprocent (g/g), bijvoorbeeld doordat de stof van de kandidaatslijst is vervangen door een veiliger alternatief.	O

*Repeatable (herhaalbaar). De indiener kan voor deze vereiste zo vaak informatie verstrekken als voor deze vereiste nodig is om de benodigde informatie te verstrekken.
** M = Mandatory (verplicht); R = Required (vereist); O = Optional (optioneel).

3. Aanbevolen oplossingen voor het niveau van rapportage in de SCIP-kennisgevingen: '*groeperen*' en '*hiërarchie*'

Alle geleverde voorwerpen als zodanig of in complexe objecten die stoffen van de kandidaatslijst bevatten in een concentratie van meer dan 0,1 gewichtsprocent (g/g), moeten bij ECHA worden aangemeld door indiening van een SCIP-kennisgeving, en dus niet alleen de uiteindelijke gebruiksklare complexe objecten (producten). Hoewel de SCIP-kennisgevingsplicht niet van toepassing is op alle voorwerpen en complexe objecten (d.w.z. objecten die uit meer dan één voorwerp bestaan) die in de EU in de handel worden gebracht, is er een groot aantal voorwerpen en complexe objecten die mogelijk onder de SCIP-kennisgevingsplicht kunnen vallen, van zeer eenvoudige voorwerpen tot zeer complexe objecten, zie de voorbeelden in afbeelding 5. Het toepassingsgebied beslaat een zeer breed scala aan producten en branches (van metaaldraad en -platen tot schroeven en schoepen, van vellen papier tot papierwaren zoals enveloppen, houtplaten, banden, buizen, flessen, kantoorbenodigdheden, meubels, garens, kleding, speelgoed, kozijnen, stekkerdozen en stekkers, huishoudelijke apparaten, fietsen, elektronische componenten, elektronische apparaten, motorvoertuigen, vliegtuigen, satellieten, enz.). Ook is de plicht transversaal van toepassing op alle verschillende stadia van de productie- en assemblageketens, zoals geïllustreerd in afbeelding 5, met als voorbeelden voorwerpen die zijn gemaakt van stoffen of mengsels, voorwerpen die zijn geproduceerd door verdere be- en verwerking van (*halffabrikaat*)-voorwerpen, voorwerpen die verder zijn geassembleerd als componenten in complexe objecten, en complexe objecten die zelf verder zijn geassembleerd als componenten in grotere complexe objecten. Dit betekent dat er ook veel potentiële bedrijven zijn die voorwerpen en complexe objecten in de handel brengen die met deze verplichting te maken hebben.

Afbeelding 5: Illustratie van het potentieel zeer brede toepassingsgebied van de SCIP-kennisgevingsplicht.
(*De voorbeelden dienen louter ter illustratie. Dit betekent niet noodzakelijk dat de getoonde voorwerpen als zodanig doorgaans stoffen van de kandidaatslijst bevatten of dat in sommige getoonde eenvoudigere complexe objecten doorgaans objecten zijn opgenomen die dergelijke stoffen bevatten*)

Om te beginnen volgen hier de beste aanbevelingen voor bedrijven ter beperking van de impact van de SCIP-kennisgevingsplicht, en van de doorgifte van informatie aan actoren verderop in de toeleveringsketen overeenkomstig artikel 33, lid 1, van REACH, voor zover mogelijk:

- Vervang de stof van de kandidaatslijst die in de chemische samenstelling van voorwerpen aanwezig is door veiligere alternatieven.
- Kies voor leveranciers die componenten en deelcomponenten leveren waarin geen voorwerpen als zodanig zijn opgenomen die stoffen van de kandidaatslijst bevatten.
- 'Safe-by-design': Let in de ontwikkelings- en ontwerpfase van een nieuw complex object (product) op of het gebruik van componenten en deelcomponenten waarin voorwerpen zijn opgenomen die stoffen van de kandidaatslijst bevatten, vermijdbaar is.

Bevat een voorwerp als zodanig of een voorwerp in een complex object dat in de handel wordt gebracht geen stoffen van de kandidaatslijst, dan is er geen verplichting om een SCIP-kennisgeving bij ECHA in te dienen. Het is ook als volgt te bezien: indien in de verschillende assemblagefasen ten minste het aantal voorwerpen met stoffen van de kandidaatslijst in complexe objecten tot een minimum kan worden beperkt, kan het opstellen en indienen van SCIP-kennisgevingen drastisch worden vergemakkelijkt.

Dit is echter niet altijd economisch of technisch mogelijk.

Vanwege het potentieel brede toepassingsgebied van de SCIP-kennisgevingsplicht werden de informatievereisten (paragraaf 2), het SCIP-formaat en de tools voor indiening ontwikkeld als oplossing die op alle mogelijke situaties kan worden toegepast om het hoofd te bieden aan de diversiteit van mogelijke voorwerpen en complexe objecten die mogelijk onder die verplichting vallen. Om die reden:

- bieden zij flexibiliteit met betrekking tot de wijze waarop informatie overeenkomstig de vereisten van paragrafen 2.1, 2.2 en 2.3 aan de SCIP-databank moet worden gerapporteerd;
- geven zij indieners een grotere verantwoordelijkheid wat betreft naleving; en
- creëren zij een passende mate van flexibiliteit met betrekking tot het structureren en indienen van informatie bij ECHA.

Al deze factoren vormen een uitdaging voor de werkbaarheid, met name wat betreft het grote aantal bij ECHA in te dienen SCIP-kennisgevingen en de potentiële hoeveelheid in te dienen gegevens.

Het aantal afzonderlijke SCIP-kennisgevingen zal waarschijnlijk toenemen met het aantal assemblagelagen van componenten en deelcomponenten waarin voorwerpen zijn opgenomen die stoffen van de kandidaatslijst bevatten en met het aantal van die voorwerpen als zodanig in complexe objecten. Bovendien kunnen de hoeveelheid gegevens en de complexiteit van het structureren van de informatie in een SCIP-kennisgeving moeilijker worden naarmate het complexe object complexer wordt. Afbeelding 6 illustreert bijvoorbeeld de mogelijke assemblagelagen voor een rubberen O-ring met een stof van de kandidaatslijst die is opgenomen in een waterpomp die in een motor is geassembleerd, en ten slotte is de motor ingebouwd in een voertuig. Het voertuig kan andere (niet afgebeelde) assemblagelagen hebben indien andere voorwerpen als zodanig stoffen van de kandidaatslijst bevatten (b.v. O-ring in de distributeur van de motor, een weerstandscomponent in een elektronisch apparaat, kunststof doppen van de bandventielen).

Voor zeer complexe objecten (b.v. smartphones, voertuigen) is een andere belangrijke vraag hoeveel lagen van componenten en deelcomponenten er moeten worden gerapporteerd in een

SCIP-kennisgeving, zodat een gebruiker van de SCIP-databank, namelijk afvalverwerkers, consumenten en autoriteiten van de lidstaten, het voorwerp met een stof van de kandidaatslijst kan identificeren en lokaliseren.

Hiermee wordt, samen met de vraag of een bepaald niveau van groepering van identieke of soortgelijke voorwerpen in één kennisgeving mogelijk is, ingegaan op enkele mogelijke gevolgen voor de werkbaarheid en de verspreiding van gegevens in de SCIP-databank, rekening houdend met de in paragraaf 1.1 vermelde doelstellingen.

Afbeelding 6: Illustratie van de mogelijke assemblagelagen voor de identificatie van een O-ring (voorwerp als zodanig) met een stof van de kandidaatslijst (> 0,1 gewichtsprocent (g/g)) in een waterpomp die is opgenomen in de motor van een personenvoertuig.

Het aantal SCIP-kennisgevingen door deze complexiteit is echter niet even groot voor alle producten die in de handel worden gebracht en de gevolgen kunnen klein zijn voor veel minder complexe objecten zoals een wiel, een fiets, een stoel, uitrusting voor gebruik buitenshuis, doe-het-zelfgereedschap, textiel voor gebruik binnenshuis en eenvoudige elektrische apparaten. Uit afbeelding 7 blijkt hoe de complexiteit van sommige soorten complexe objecten toeneemt ten opzichte van andere als zij in de handel worden gebracht. Het aantal eenheden in die afbeelding geeft ook aan (zonder evenredig te zijn) dat hoe complexer een object is, doorgaans (maar niet altijd) minder eenheden van dit soort complexe objecten in de handel worden gebracht (als eindproduct).

Afbeelding 7: De complexiteit van verschillende soorten complexe objecten.

Met het oog op de doelstellingen van de SCIP-databank kan het aantal lagen componenten en deelcomponenten worden verlaagd bij het opstellen van een SCIP-kennisgeving en kunnen identieke voorwerpen en complexe objecten die in de handel worden gebracht, worden

gegroepeerd aan de hand van geschikte criteria op basis van praktische overwegingen.

Voorts moet worden gezorgd voor de bescherming van de commerciële belangen van indieners met betrekking tot de informatie die bij ECHA wordt ingediend in SCIP-kennisgevingen, met name informatie die verbanden tussen actoren in de toeleveringsketen aan het licht zou kunnen brengen. De informatievereisten van paragraaf 2 omvatten reeds een aantal maatregelen om te voorkomen dat informatie wordt ingediend die deze belangen zou kunnen schaden. Zo wordt niet verzocht om nadere gegevens over de chemische samenstelling van voorwerpen. Het enige dat hoeft te worden opgegeven is het hoofdmateriaal waarvan een voorwerp is gemaakt of de categorie van het mengsel dat in voorwerpen is opgenomen in een verdere be- en verwerkingstap van het voorwerp en de stof van de kandidaatslijst die in het voorwerp aanwezig is, alsmede het concentratiebereik ervan in het voorwerp (tabel 6 van paragraaf 2.3.1). Een ander voorbeeld is de vereiste om de functie of het gebruik van het voorwerp (voorwerpcategorie in tabel 2 van paragraaf 2.1.1) op te geven door een voorwerpcategorie te selecteren uit vooraf gedefinieerde GN-/Taric-codes en -beschrijvingen (op basis van de Taric-lijst) waarbij geen precieze functie, gebruik of toepassing van het voorwerp of het complexe object hoeft te worden ingediend.
Met betrekking tot de verspreiding van gegevens die openbaar worden gemaakt, wordt de volgende informatie niet beschikbaar gesteld om te voorkomen dat op enigerlei wijze met die gegevens verbanden kunnen worden gelegd tussen actoren in de toeleveringsketen:

- de identiteit van de indieners (taakhouders);
- specifieke namen (b.v. merk, model) of (alfanumerieke of numerieke) identificaties van componenten in complexe objecten.

Alle andere bij ECHA ingediende informatie wordt gepubliceerd zoals zij is ontvangen op de ECHA-website. De kwaliteit, nauwkeurigheid, volledigheid en robuustheid van de ingediende gegevens blijven altijd tot de verantwoordelijkheid van elke indiener behoren, evenals de verantwoordelijkheid om geen gegevens in te dienen die kunnen worden beschouwd als ondermijnend voor hun commerciële belangen. De namen en identificaties van voorwerpen als zodanig die in de handel worden gebracht zoals ingediend bij de SCIP-databank (entiteiten van het hoogste niveau), worden openbaar gemaakt. Van in de handel gebrachte complexe objecten (producten) worden ook de namen en identificaties die zijn ingediend in een SCIP-kennisgeving (entiteiten van het hoogste niveau) openbaar gemaakt; van de componenten en deelcomponenten worden echter alleen de naam en de voorwerpcategorie – geharmoniseerde beschrijving op basis van functie en gebruik met gebruikmaking van de vooraf gedefinieerde GN-/Taric-codes en -beschrijvingen – openbaar gemaakt, evenals instructies voor een veilig gebruik, demontage-instructies en kenmerken. Als er bijvoorbeeld SCIP-kennisgevingen voor een fiets bij ECHA worden ingediend door verschillende actoren in de toeleveringsketen, wordt de naam van een indiener niet openbaar gemaakt, maar wel informatie over de fiets, zoals het merk en het model. Daarnaast is het zo dat als de fiets een band van een bepaald merk en model omvat, deze specifieke informatie ook niet beschikbaar wordt gesteld, maar in de SCIP-databank is te vinden dat de band (component identificeerbaar uit de naam, de voorwerpcategorie en de materiaalcategorie, alsmede uit de kenmerken, afbeelding en instructies voor een veilig gebruik indien verstrekt) die in die fiets is opgenomen een specifieke stof van de kandidaatslijst bevat.

In de volgende paragrafen komen de volgende vragen aan de orde:

- Kunnen identieke of quasi-identieke voorwerpen en complexe objecten worden ingediend in één SCIP-kennisgeving ('*groeperen*')?

- Hoeveel lagen van componenten en deelcomponenten van een complex object moeten in een SCIP-kennisgeving worden opgenomen om de identificatie en 'locatie' van het voorwerp dat een stof van de kandidaatslijst bevat mogelijk te maken ('hiërarchie')?

3.1 Criteria voor het 'groeperen' van identieke of quasi-identieke voorwerpen en complexe objecten in een SCIP-kennisgeving

In deze paragraaf worden verschillende criteria gegeven voor het 'groeperen' in een SCIP-kennisgeving voor:

- '*Volledig identieke*' voorwerpen die als zodanig in de EU in de handel worden gebracht;
- '*Quasi-identieke*' voorwerpen die als zodanig in de EU in de handel worden gebracht;
- '*Quasi-identieke*' complexe objecten die in de EU in de handel worden gebracht.

3.1.1 Criteria voor het 'groeperen' van *volledig identieke* voorwerpen

In deze context en volgens de REACH-definitie van 'voorwerp' (paragraaf 1.3) wordt onder *volledig identieke* voorwerpen verstaan voorwerpen als zodanig met

- precies dezelfde functie of precies hetzelfde gebruik;
- dezelfde fysische vorm (vorm, oppervlak en patroon);
- en dezelfde chemische samenstelling.

Er kunnen zeer kleine variaties in de fysische vorm en de chemische samenstelling bestaan als gevolg van gebruikelijke verschillen als gevolg van het productieproces, bijvoorbeeld tussen verschillende partijen of tussen verschillende productielocaties. Indien deze variaties zeer gering zijn, worden de voorwerpen geacht aan de hierboven gegeven betekenis te voldoen, uitsluitend met het oog het indienen van informatie in dezelfde SCIP-kennisgeving.

Een SCIP-kennisgeving die enkele of vele *volledig identieke* voorwerpen omvat, kan door dezelfde taakhouder bij ECHA worden ingediend.

⚠ Op basis van de KRA is één kennisgeving per voorwerp en niet per afzonderlijke eenheid vereist.

Voorbeeld 2: groot aantal *volledig identieke* ingevoerde schroeven

Een bedrijf voert een groot aantal schroeven in en brengt deze in de handel (met daarin een stof van de kandidaatslijst in een concentratie van meer dan 0,1 gewichtsprocent (g/g)) met een bepaalde straal onder de kop, nominale lengte, schroefdraadlengte en kop volgens vastgestelde normen.

Afbeelding 8: *Volledig identieke* voorwerpen: schroeven met een bepaalde straal onder de kop, nominale lengte, schroefdraadlengte en kop volgens vastgestelde normen

(Foto door Eliza Diamond op Unsplash)

Aangezien alle schroeven (eenheden) volledig identieke voorwerpen als zodanig zijn in de

hierboven gegeven betekenis, kunnen zij allemaal als een voorwerp worden beschouwd en hoeft slechts één SCIP-kennisgeving per taakhouder bij ECHA te worden ingediend door de informatie te verstrekken overeenkomstig de vereisten van paragrafen 2.1 en 2.3.

3.1.2 Criteria voor het 'groeperen' van *quasi-identieke* voorwerpen

Bepaalde voorwerpen die als zodanig in de EU in de handel worden gebracht en die qua chemische samenstelling volledig identiek zijn, maar niet kunnen worden beschouwd als *volledig identieke* voorwerpen, zoals beschreven in de vorige paragraaf, kunnen toch in dezelfde SCIP-kennisgeving bij ECHA worden ingediend als aan bepaalde criteria is voldaan. Deze voorwerpen worden in dit verband *quasi-identieke* voorwerpen genoemd en voldoen aan de volgende criteria:

- zij hebben dezelfde functie of hetzelfde gebruik;
- zij bevatten dezelfde stof(fen) van de kandidaatslijst;
- zij zijn gemaakt van hetzelfde materiaal of de stof van de kandidaatslijst is erin opgenomen door in een verdere be- en verwerkingsstap dezelfde mengselcategorie te gebruiken;
- de instructies voor een veilig gebruik zijn hetzelfde, wat een logisch gevolg is van de voorgaande criteria.

Quasi-identieke voorwerpen die aan deze criteria voldoen, kunnen in dezelfde SCIP-kennisgeving bij ECHA worden ingediend, op voorwaarde dat de juiste elementen voor de (commerciële) identificatie (hoofdstuk 2) van **elke subgroep *van* volledig identieke** voorwerpen (b.v. namen en alfanumerieke identificaties) die op de markt wordt aangeboden of in de handel worden gebracht, in de SCIP-kennisgeving worden opgegeven overeenkomstig de vereisten van tabel 2 van paragraaf 2.1.1, met inbegrip van de elementen die als optioneel zijn ingedeeld zodat zo nodig gebruikers van de SCIP-databank die subgroepen van *volledig identieke* voorwerpen in de databank ondubbelzinnig kunnen identificeren.

Voorbeeld 2: O-ringen met een verschillende breedte, diameter of kleur

Een bedrijf XYZ brengt verschillende O-ringen in de EU in de handel, gemaakt van hetzelfde materiaal dat dezelfde stof van de kandidaatslijst bevat in dezelfde concentratie, maar met een verschillende breedte/dikte, diameter en kleur.

De volgende informatie staat vermeld in de catalogus van bedrijf XYZ:

O-ringen

Merk: Rubber joints RJ
Materiaal: styreen-butadieënrubber (SBR), gevulkaniseerd

Diameter:	*15 mm*	*15 mm*	*20 mm*	*20 mm*	*20 mm*	*20 mm*
Dikte:	*2,0 mm*	*2,0 mm*	*3,5 mm*	*3,5 mm*	*5,0 mm*	*5,0 mm*
Kleur:	*Zwart*	*Grijs*	*Zwart*	*Grijs*	*Zwart*	*Grijs*
Artikel-nr.:	*15x2.0B RJ*	*15x2.0G RJ*	*20x3.5B RJ*	*20x3.5G RJ*	*20x5.0B RJ*	*20x5.0G RJ*

In de communicatie aan klanten op grond van artikel 33, lid 1, van REACH verstrekt bedrijf XYZ de volgende aanvullende informatie:

"*Alle O-ringen met het artikel-nr. 15x2.0B RJ, 15x2.0G RJ, 20x3.5B RJ, 20x3.5G RJ, 20x5.0B RJ en 20x5.0G RJ met de specificaties zoals opgenomen in de bijgevoegde technische*

documentatie (zoals vermeld in onze catalogus) hebben in hun chemische samenstelling de stof 1,2-benzeendicarbonzuur, di-C6-8-vertakte alkylesters, C7-rijk , EG-nr.:276-158-1, CAS-nr.:71888-89-6, deze stof is opgenomen in de kandidaatslijst van zeer zorgwekkende stoffen voor autorisatie sinds 20/06/2011, met als reden voor opname de indeling als 'Reproductietoxisch (artikel 57, onder c)', gepubliceerd overeenkomstig artikel 59, lid 10, van de REACH-verordening op de website van ECHA. Deze stof is aanwezig in de geïdentificeerde O-ringen in een concentratie van meer dan 0,1 gewichtsprocent (g/g), meer in het bijzonder met een minimumconcentratie van 7 gewichtsprocent (g/g) en een maximumconcentratie van 8 gewichtsprocent (g/g). De relevante instructies voor een veilig gebruik om een veilig gebruik van deze O-ringen te waarborgen, doordat de bovengenoemde stof van de kandidaatslijst in hun chemische samenstelling aanwezig is, gedurende hun gehele levenscyclus, met inbegrip van de levensduur en de afval-/recyclingfase, en voorzienbaar verkeerd gebruik, worden ook vermeld in de bijgevoegde technische documentatie en zijn hetzelfde."

Op basis van deze informatie waarover bedrijf XYZ beschikt, kan worden geconcludeerd dat de in de catalogus vermelde O-ringen *quasi-identieke* voorwerpen zijn, omdat zij voldoen aan de bovengenoemde vereiste criteria:

- Ze hebben dezelfde functie of hetzelfde gebruik: het zijn allemaal O-ringen, die kunnen worden beschreven met dezelfde 'voorwerpcategorie', d.w.z. met de volgende GN-/Taric-codes en -beschrijvingen.
  (b.v.
  - 4008290090 – Kunststof en voorwerpen daarvan; rubber en voorwerpen daarvan > Rubber en voorwerpen daarvan > Platen, vellen, strook, staven en profielen, van gevulkaniseerde rubber anders dan hard rubber > Van rubber zonder celstructuur > Overig > Overig
  - 4016930090 – Kunststof en voorwerpen daarvan; rubber en voorwerpen daarvan > Rubber en voorwerpen daarvan > Andere voorwerpen van gevulkaniseerde rubber anders dan hard rubber > Overig > Pakkingen, sluitringen en andere afdichtingsmiddelen > Overig)

- Ze bevatten dezelfde stof(fen) van de kandidaatslijst:
  1,2-Benzeendicarbonzuur, di-C6-8-vertakte alkylesters, C7-rijk, EG-nr.:276-158-1, CAS-nr.:71888-89-6

- Ze zijn gemaakt van hetzelfde materiaal:
  styreen-butadieënrubber rubber (SBR), gevulkaniseerd

- De instructies voor een veilig gebruik zijn hetzelfde:
  "*…De relevante instructies voor een veilig gebruik om een veilig gebruik van deze O-ringen te waarborgen, doordat de bovengenoemde stof van de kandidaatslijst in hun chemische samenstelling aanwezig is, gedurende hun gehele levenscyclus, met inbegrip van de levensduur en de afval-/recyclingfase, en voorzienbaar verkeerd gebruik, worden ook vermeld in de bijgevoegde technische documentatie en zijn dezelfde."*

Als bedrijf XYZ in de SCIP-kennisgeving het 'Merk: Rubber joints RJ' onder de vereiste 'Andere naam (namen) [type en waarde]' en de respectieve alfanumerieke identificaties, d.w.z. het *artikelnummer*, voor elke subgroep van *volledig identieke* voorwerpen (O-ringen met dezelfde diameter, dikte en kleur) als vermeld in de catalogus (zie bovenstaande tabel), onder de vereiste 'Overige voorwerpidentificatie(s) [type en waarde]' vermeldt, zoals uiteengezet in tabel 2 van paragraaf 2.1.1, dan kunnen alle bovengenoemde O-ringen (van bedrijf XYZ) samen door bedrijf XYZ bij ECHA worden ingediend in één SCIP-kennisgeving.

3.1.3 Criteria voor het 'groeperen' van *quasi-identieke* complexe objecten

Een groot aantal complex object-eenheden wordt doorgaans op de markt aangeboden met de volgende gemeenschappelijke commerciële identificaties (onder meer afhankelijk van de praktijken van de branche of actoren in de toeleveringsketen), doorgaans aanwezig op producten, op etiketten, in catalogi of op een andere wijze:

- Handelsnaam,
- Merk,
- Model, en
- Streepjescodenummer.

Voor bepaalde complexe objecten, zoals elektronische apparaten en voertuigen, wordt gewoonlijk op het verpakte product of het etiket een serie- of identificatienummer vermeld voor elke eenheid die in de handel wordt gebracht.

In veel gevallen kunnen de complex object-eenheden die door een bedrijf onder deze gemeenschappelijke commerciële identificaties in de handel worden gebracht, worden onderverdeeld in verschillende sets eenheden met dezelfde combinaties van componenten en deelcomponenten met voorwerpen als zodanig die stoffen van de kandidaatslijst bevatten (> 0,1 gewichtsprocent (g/g)). Deze complexe objecten, maar uitsluitend deze, vallen onder de SCIP-kennisgevingsverplichting. Eenheden van die complexe objecten met mogelijke combinaties waarin geen voorwerpen als zodanig met stoffen van de kandidaatslijst zijn opgenomen, vallen niet onder de SCIP-kennisgevingsplicht.

Bepaalde complexe objecten die in de EU in de handel worden gebracht en *quasi-identieke* complexe objecten worden genoemd, mogen ook in dezelfde SCIP-kennisgeving bij ECHA worden ingediend als aan bepaalde criteria is voldaan, net als *quasi-identieke* voorwerpen zoals uiteengezet in de vorige paragraaf 3.1.2.

Quasi-identieke complexe objecten zijn complexe objecten die aan de volgende criteria voldoen:

- De complex object-eenheden hebben dezelfde functie of hetzelfde gebruik [d.w.z. dezelfde naam en 'voorwerpcategorie' of GN-/Taric-code(s) en -beschrijving(en)];
- In de complex object-eenheden zijn dezelfde componenten en deelcomponenten opgenomen (d.w.z. met dezelfde functie/hetzelfde gebruik volgens het voorgaande criterium), en in het complexe object of de componenten en deelcomponenten ervan zijn dezelfde voorwerpen als zodanig opgenomen, die voldoen aan de criteria voor *quasi-identieke* voorwerpen als zodanig zoals beschreven in paragraaf 3.1.2.
- De instructies voor een veilig gebruik zijn hetzelfde voor de complex object-eenheden zoals die in de handel worden gebracht, wat een logisch gevolg is van de twee bovenstaande criteria.

Complexe objecten die aan deze criteria voldoen – *quasi-identieke* complexe objecten – kunnen in dezelfde SCIP-kennisgeving bij ECHA worden ingediend, **op voorwaarde dat de juiste elementen voor de identificatie** (b.v. namen en alfanumerieke identificaties) in de SCIP-kennisgeving **worden vermeld** overeenkomstig de vereisten van tabel 2 van paragraaf 2.1.1, met inbegrip van de elementen die als optioneel zijn ingedeeld zodat zo nodig gebruikers van de SCIP-databank die complexe objecten in de databank en de daaraan gekoppelde informatie in de databank ondubbelzinnig kunnen identificeren. Zoals in voorbeeld 3 hieronder zal worden geïllustreerd, zijn de gemeenschappelijke identificaties die in de toeleveringsketen worden doorgegeven en beschikbaar zijn voor afnemers van voorwerpen en consumenten, zoals de hierboven vermelde, meestal niet voldoende om aan dit laatste criterium te voldoen.

Om aan alle bovengenoemde criteria voor *quasi-identieke* voorwerpen te voldoen, moet voor elke set van *quasi-identieke* complexe objecten een specifieke primaire voorwerpidentificatie

worden verstrekt bij de indiening van een SCIP-kennisgeving, d.w.z. voor elke set eenheden met een unieke combinatie van componenten en deelcomponenten met voorwerpen als zodanig die stoffen van de kandidaatslijst bevatten (> 0,1 gewichtsprocent (g/g)), overeenkomstig de bovenstaande criteria.

Het kan zijn dat de 'groepering' van *quasi-identieke* complex object-eenheden volgens die criteria niet mogelijk is op basis van de gemeenschappelijke identificatie van complexe objecten die momenteel in toeleveringsketens worden gebruikt omdat complexe objecten die qua samenstelling verschillen (d.w.z. wat betreft componenten en deelcomponenten met voorwerpen als zodanig die stoffen van de kandidaatslijst bevatten) momenteel mogelijk in de handel worden gebracht onder dezelfde (commerciële) identificaties (b.v. zoals hierboven vermeld).

Om de toepasbaarheid van de criteria voor het definiëren van *quasi-identieke* complexe objecten beter toe te lichten en om de mismatch aan te tonen tussen de meest gebruikelijke commerciële identificatiepraktijken van complexe objecten en de op te nemen identificatie-elementen (namen en alfanumerieke identificaties) in één SCIP-kennisgeving voor het 'groeperen' van *quasi-identieke* complexe objecten, wordt hieronder een hypothetisch voorbeeld gegeven voor een "smartphone 100".

Voorbeeld 3: "Smartphone 100", een toelichting op de criteria voor het definiëren van *quasi-identieke* complexe objecten die in één SCIP-kennisgeving moeten worden ingediend

Een bedrijf ZYX brengt 649 eenheden van een "smartphone 100" in de EU in de handel waarvoor de SCIP-kennisgevingsplicht geldt, omdat zij allemaal een of meer stoffen van de kandidaatslijst (> 0,1 gewichtsprocent (g/g)) in hun componenten of deelcomponenten bevatten.

De commerciële identificatie van de "smartphone 100"-eenheden op het apparaat en het etiket van elke eenheid en in de catalogus van bedrijf ZYX bevat de volgende informatie:

Commerciële identificatie van de "smartphone 100"

Smartphone 100

Merk: MERK
Model: 100f
Streepjescodenummer (EAN):
123#######456

NB: serienummers beschikbaar voor de 649 eenheden
999350–999999

De 'smartphone 100'-eenheden worden door bedrijf ZYX op de markt aangeboden of in de handel gebracht met een gemeenschappelijke naam, merk en streepjescodenummer, ook al

bevatten zij verschillende combinaties van componenten en deelcomponenten waarin voorwerpen als zodanig met verschillende stoffen van de kandidaatslijst zijn opgenomen.

Deze verschillende combinaties zijn echter vaak hetzelfde voor verschillende sets van de geassembleerde eenheden (b.v. Set 1, Set 2, Set 3), d.w.z. zij omvatten een groot aantal eenheden die in de handel worden gebracht met specifieke serienummers of identificatienummers voor elke eenheid. Deze nummers zijn ook 'commerciële identificaties' en worden gewoonlijk verstrekt bij de verkochte producteenheid:

- Set 1 van "Smartphone 100"-eenheden die voldoen aan de criteria voor *quasi-identieke* complexe objecten: 200 eenheden; serienummers 999350-999550;
- Set 2 van "Smartphone 100"-eenheden die voldoen aan de criteria voor *quasi-identieke* complexe objecten: 350 eenheden; serienummers 999550-999900;
- Set 3 van "Smartphone 100"-eenheden die voldoen aan de criteria voor *quasi-identieke* complexe objecten: 99 eenheden; serienummers 999900-999999;

Op basis van de bovenstaande groeperingscriteria voor complexe objecten kan elk van die sets (met inbegrip van een mogelijk groot aantal afzonderlijke eenheden) – *quasi-identieke* complexe objecten – daarom met één kennisgeving worden ingediend via de SCIP-databank door aan elke set één primaire voorwerpidentificatie (primaire ID) toe te kennen.

Uit de onderstaande tabel blijkt dat er in het voorbeeld "smartphone 100", gebaseerd op de informatie waarover de firma ZYX beschikt, 3 sets van mogelijke combinaties van componenten en deelcomponenten zijn waarin voorwerpen als zodanig met verschillende stoffen van de kandidaatslijst zijn opgenomen voor de "smartphone 100", die het aantal afzonderlijke eenheden dat hierboven is vermeld omvatten. Elk van deze 3 sets kan worden gerapporteerd in één SCIP-kennisgeving, wat betekent dat slechts drie SCIP-kennisgevingen bij ECHA hoeven te worden ingediend voor alle 649 eenheden die door bedrijf ZYX in de handel worden gebracht. Voor het indienen van de 3 vereiste SCIP-kennisgevingen bij ECHA door bedrijf ZYX, moet deze indiener voor elk van die SCIP-kennisgevingen een specifieke primaire voorwerpidentificatiewaarde vaststellen, zoals weergegeven in onderstaande tabel (in donkerrood).

Vereiste specifieke identificatie van de "smartphone 100"-sets voor SCIP-kennisgevingen

Primaire voorwerpidentificatie	**Primaire ID** *(Set 1)* (200 eenheden)	**Primaire ID** *(Set 2)* (350 eenheden)	**Primaire ID** *(Set 3)* (99 eenheden)
Smartphone 100	**100-1**	**100-2**	**100-3**
O Printplaat PCB	PCB-01	PCB-02	-
Ø Condensator CAP	CAP-001	CAP-002	-
- Contact CO	CO-0001 SVHC 1	CO-0001 SVHC 1	-
- Casing CA	CA-0002 SVHC 2	-	-
O Batterij BAT	BAT-03 SVHC 3	-	BAT-03 SVHC 3

SVHC = Zeer zorgwekkende stof die is opgenomen op de kandidaatslijst (stof van de kandidaatslijst)
Korte beschrijving: Elk "smartphone 100"-apparaat omvat twee componenten, een printplaat PCB en een batterij BAT. De batterij BAT wordt in het kader van REACH als een voorwerp beschouwd indien de zorgwekkende chemische samenstelling de elektrolyt is. De printplaat PCB is een complex object waarin een condensator CAP als relevante component (voor SCIP) is opgenomen. De condensator CAP is een complex object met twee relevante componenten (voor SCIP), het contact CO en de casing CA. De batterij BAT-03 is alleen relevant voor de 200 eenheden binnen set 1, met een primaire voorwerpidentificatiewaarde (primaire ID 100-1), en voor de 99 eenheden binnen set 3, met primaire ID 100-3, omdat de batterij BAT-03 een stof van de kandidaatslijst bevat, SVHC 3 in de elektrolyt.
De printplaat PCB-01 is alleen relevant voor de 200 eenheden binnen set 1, met primaire ID 100-1,

omdat het de condensator CAP-001 omvat, die het contact CO-0001 met de stof van de kandidaatslijst SVHC 1 omvat, en de casing CA-0002 met de stof van de kandidaatslijst SVHC 2 omvat.
De printplaat PCB-02 is alleen relevant voor de 350 eenheden binnen set 2, met primaire ID 100-2, omdat het de condensator CAP-002 omvat, die het contact CO-0001 met de stof van de kandidaatslijst SVHC 1 omvat.

Uit het toegelichte voorbeeld voor 'groepering' van quasi-identieke complex object-eenheden voor de "smartphone 100"-apparaten blijkt dat er momenteel hoogstwaarschijnlijk sprake is van een mismatch tussen de gemeenschappelijke identificatie van apparaten die ter beschikking worden gesteld of worden meegedeeld aan afnemers (van die apparaten in de toeleveringsketen) en aan consumenten, wanneer deze op de markt worden aangeboden of in de handel worden gebracht, en de noodzakelijke identificatie op basis van gemeenschappelijke gegevens die in SCIP-kennisgevingen moeten worden ingediend over de samenstelling (d.w.z. over de componenten en deelcomponenten met voorwerpen als zodanig die stoffen van de kandidaatslijst bevatten).

Het herhaaldelijk indienen van dezelfde gegevens bij de SCIP-databank voor complex object-eenheden die voldoen aan de hierboven genoemde criteria van *quasi-identiek* complex object, moet worden vermeden. Op basis van de KRA is één kennisgeving per voorwerp en niet per eenheid vereist. Indien een complex object dezelfde samenstelling heeft, wat betreft componenten en deelcomponenten met dezelfde voorwerpen als zodanig die dezelfde stoffen van de kandidaatslijst bevatten, hoeft derhalve slechts één SCIP-kennisgeving te worden ingediend voor alle eenheden met dezelfde samenstelling, overeenkomstig de hierboven uiteengezette criteria voor *quasi-identieke* complexe objecten, mits alle noodzakelijke identificatievereisten worden opgenomen (b.v. primaire voorwerpidentificatie en mogelijk andere).

Om gebruikers van de SCIP-databank (b.v. afnemers en consumenten) in staat te stellen te bepalen welke set gegevens (geïdentificeerd door de primaire voorwerpidentificatie in de SCIP-databank) gekoppeld is aan het specifieke complexe object (producteenheid) dat zij willen kopen, is het noodzakelijk om de benodigde identificatie van het complexe object (d.w.z. naam (namen) en (alfa)numerieke identificaties) waarvoor een specifieke kennisgeving bij ECHA is ingediend, mee te delen aan of ter beschikking te stellen van actoren in de toeleveringsketen en consumenten. Zo moet bedrijf ZYX (in voorbeeld 3 hierboven) bij het in de handel brengen of aanbieden van de "smartphone 100"-apparaten aanvullende identificaties meeleveren (b.v. de primaire voorwerpidentificatie voor elke set eenheden die tot dezelfde SCIP-kennisgeving behoren) of de identificaties die in de toeleveringsketen en aan consumenten worden meegedeeld aanpassen; dat wil zeggen dat het identificeren van alle 'Smartphone 100'-eenheden onder hetzelfde merk, model en streepjescodenummer (EAN) voor een gebruiker van een SCIP-databank niet voldoende lijkt om te kunnen bepalen welke set gegevens in een SCIP-kennisgeving (geïdentificeerd door de primaire voorwerpidentificatie in de SCIP-databank) gekoppeld is aan de set producteenheden die hij wenst te verwerven, in de handel te brengen of te kopen.

Aanbeveling betreffende de identificatie die beschikbaar is in de toeleveringsketen en voor consumenten van *quasi-identieke* complexe objecten (enkele of veel eenheden) die in dezelfde SCIP-kennisgeving worden ingediend:

Geleidelijk opnemen van de primaire voorwerpidentificatie of een andere specifieke identificatie in de SCIP-kennisgeving als onderdeel van de identificatie van *quasi-identieke* complexe objecten wanneer deze op de markt worden aangeboden of in de handel worden gebracht, zodat deze gemakkelijk beschikbaar zijn voor actoren in de toeleveringsketen en consumenten wanneer zij de SCIP-databank raadplegen.

Zo kunnen bedrijven bijvoorbeeld worden verplicht om de identificatie van die complexe objecten (b.v. de naam (namen) of (alfa)numerieke identificaties) geleidelijk op passende wijze aan te passen, rekening

houdend met de ingediende SCIP-gegevens, wanneer zij deze op de EU-markt aanbieden of in de handel brengen.
Deze aanbeveling moet het mogelijk maken om in de SCIP-databank het complexe object te identificeren waarin het voorwerp is opgenomen dat de stof van de kandidaatslijst bevat waaraan de informatie over een veilig gebruik is gekoppeld. Het zorgt ervoor dat alle actoren in de toeleveringsketen en consumenten in hun fase van het gebruik ervan de risicobeheersmaatregelen kunnen nemen die voortvloeien uit de aanwezigheid van stoffen van de kandidaatslijst in voorwerpen om te waarborgen dat hun gebruik geheel veilig is. Aan de hand van de identificatie van de gegevens die zijn gekoppeld aan een specifiek product dat in de handel wordt gebracht, eventueel aangevuld met andere vrijwillige acties, kunnen bepaalde afvalverwerkers (b.v. demonteerders en actoren die zich bezighouden met de voorbereiding voor hergebruik van het gehele product of bepaalde functionerende componenten) ook de effectieve verwerkingsoptie voor afval dat stoffen van de kandidaatslijst bevat, bepalen en gebruiken zodra de producten in de afvalfase terechtkomen.
Deze aanbeveling moet het ook mogelijk maken om een van de hoofddoelstellingen van de SCIP-databank te verwezenlijken, namelijk dat geïnformeerde aankoopbeslissingen kunnen worden genomen. Hiervoor moet de gebruiker van de databank een specifieke identificatie kennen om in de SCIP-databank een specifiek product te kunnen zoeken en te kunnen bepalen of al dan niet stoffen van de kandidaatslijst aanwezig zijn in de voorwerpen die in dat product zijn opgenomen (*quasi-identiek* complex object).

3.1.4 Aanbevolen benaderingen van ECHA: 'groeperen' *van volledig* identieke voorwerpen, *quasi-identieke* voorwerpen en *quasi-identieke* complexe objecten in een SCIP-kennisgeving

ECHA **beveelt alleen aan**het 'groeperen' toe te passen voor *volledig* identieke voorwerpen (paragraaf 3.1.1), *quasi-identieke* voorwerpen (paragraaf 3.1.2) en *quasi-identieke* complexe objecten (paragraaf 3.1.3) in één SCIP-kennisgeving op grond van de hierboven beschreven criteria. Hierdoor kan het aantal in te dienen kennisgevingen aanzienlijk worden verminderd (bijvoorbeeld met een factor 10 tot 100), waardoor de gevolgen voor de industrie worden beperkt. Het zorgt er ook voor dat betekenisvollere gegevens terechtkomen in de SCIP-databank voor consumenten en afvalverwerkers, daar rapporteren op een te korrelig niveau (b.v. het niveau van enkelvoudige producteenheden/serienummers) kan leiden tot een "data dump", zoals hieronder wordt toegelicht.

ECHA erkent dat er toch nog een risico bestaat dat zelfs met de in dit document beschreven aanbevelingen voor 'groeperen' de datavolumes die door ECHA moeten worden opgeslagen en verwerkt, dermate omvangrijk kunnen zijn dat de verwerking vertraging oploopt.

De criteria in de vorige paragrafen voor *volledig* identieke voorwerpen (paragraaf 3.1.1), *quasi-identieke* voorwerpen (paragraaf 3.1.2) en *quasi-identieke* complexe objecten (paragraaf 3.1.3) in enkelvoudige SCIP-kennisgevingen kunnen in overeenstemming worden geacht met een strikte lezing van de wettekst en de definitie van "voorwerp", alsook met de rapportageverplichtingen uit hoofde van artikel 33 van REACH en de KRA, op voorwaarde dat de juiste elementen voor de identificatie van elk voorwerp of complex object (b.v. namen en alfanumerieke identificaties) in de kennisgevingen worden opgenomen door een geschikte combinatie van namen en alfanumerieke identificaties te gebruiken in het SCIP-formaat. Op deze manier worden alle voorwerpen geïdentificeerd en aangemeld, maar wel gegroepeerd in één kennisgeving.

Afgezien van uitzonderlijke gevallen voor zeer op maat gemaakte producten zoals vliegtuigen, laboratoriumapparatuur voor onderzoek, bepaalde gezondheidszorgapparatuur en satellieten, moet rapportage op het niveau van "enkelvoudige producteenheden" of serienummers om de volgende redenen worden vermeden:

- Die gegevens zouden daardoor enorm toenemen ("data dump"), waarbij gebruikers van de databank er niet meer wegwijs in kunnen worden, aangezien het moeilijk zou zijn om de juiste gegevens met de juiste korreligheid te vinden (een zoekopdracht naar "Smartphone 100" zou bijvoorbeeld tien- of honderdduizenden resultaten opleveren in plaats van 10 à 100 mogelijke varianten).

- De benadering waarbij alle bestaande gegevens zonder aanpassingen in SCIP worden gekopieerd, lijkt 'eenvoudig' voor bepaalde branches die reeds over een grote hoeveelheid gegevens beschikken, maar zal zeker niet gemakkelijk zijn voor de meeste andere branches die dit niet onmiddellijk beschikbaar hebben. En zonder aanpassing van de databeschrijvingen zijn de gegevens niet begrijpelijk voor externe gebruikers. De interne bedrijfsgegevens moeten dan ook worden aangepast om ze begrijpelijk te maken voor consumenten en afvalverwerkers.
- Commercieel gevoelige informatie, zoals het aantal eenheden dat op de EU-markt wordt verkocht, kan mogelijk uit het verspreidingsportaal worden opgevraagd als dit zo gedetailleerd is gerapporteerd.
- Het zou ook leiden tot een onbeheersbaar datavolume voor de SCIP-databank en de verwerkingstijden voor het maken van zoekresultaten en het volume ervan (een zoekopdracht naar een bepaald smartphonemodel kan bijvoorbeeld honderdduizend of meer identieke resultaten opleveren) dreigen de doelstellingen van de databank te ondermijnen.

Om deze redenen moet worden vermeden dat dezelfde gegevens meermaals worden ingediend bij de SCIP-databank voor volledig identieke voorwerpen (paragraaf 3.1.1), quasi-identieke voorwerpen (paragraaf 3.1.2) en quasi-identieke complexe objecten (paragraaf 3.1.3) door onnodige SCIP-kennisgevingen. De KRA vereist één kennisgeving per voorwerp en niet per eenheid. Voor complex object-eenheden met dezelfde samenstelling, wat betreft componenten en deelcomponenten met dezelfde voorwerpen als zodanig die dezelfde stoffen van de kandidaatslijst bevatten, geldt daarom dat slechts één SCIP-kennisgeving moet worden ingediend voor al die eenheden overeenkomstig de criteria van paragraaf 3.1.3 voor *quasi-identieke* complexe objecten en alle noodzakelijke identificatievereisten worden opgenomen (b.v. primaire voorwerpidentificatie en mogelijk andere). Indien ECHA dit nodig acht, kan het overwegen omvangrijke indieningen met dezelfde gegevens te ontmoedigen, wat kan worden voorkomen door met technische middelen gebruik te maken van de criteria voor 'groepering' zoals beschreven in paragrafen 3.1.1, 3.1.2 en 3.1.3.

3.1.5 Verantwoordelijkheden van de lidstaten: omzetting van artikel 9, lid 1, onder i) van de KRA en handhaving

Artikel 9, lid 1, onder i) van de KRA breidt de uit hoofde van artikel 33 van REACH op leveranciers van voorwerpen rustende verplichtingen uit om onder bepaalde voorwaarden informatie door te geven over de aanwezigheid van stoffen van de kandidaatslijst in hun voorwerpen aan actoren verderop de toeleveringsketen en (op verzoek) aan consumenten, door hen te verplichten die informatie ook aan ECHA te verstrekken.

De criteria van paragrafen 3.1.1, 3.1.2 en 3.1.3 en de aanbevelingen van paragraaf 3.1.4 zijn door ECHA vastgesteld binnen de interpretatie van de taak die het krachtens artikel 9, lid 2, van de KRA heeft gekregen.

Deze verplichtingen van de richtlijn moeten worden omgezet in het nationale recht van de EU-lidstaten, waarvan de handhaving onder de verantwoordelijkheid van die lidstaten valt. Het is ook aan de lidstaten om bedrijven advies te geven of aanbevelingen te doen en de SCIP-kennisgevingsverplichting overeenkomstig hun nationale wetgeving te handhaven. Het is daarom de verantwoordelijkheid van elke afzonderlijke EU-lidstaat om al dan niet 'groepering' toe te staan op basis van verdergaande 'groeperings'-benaderingen. De meest geschikte benadering is de 'representatief voorwerp-benadering' zoals beschreven en toegelicht in bijlage 2. Dergelijke benaderingen kunnen voor taakhouders in elke afzonderlijke EU-lidstaat worden toegestaan in uitzonderlijke en gerechtvaardigde gevallen, zoals:

- voor specifieke uiterst complexe en op maat gemaakte producten (b.v. vliegtuigen, laboratoriumapparatuur voor onderzoek, bepaalde gezondheidszorgapparatuur en satellieten);
- voor bepaalde zeer complexe objecten (zoals bepaalde elektronische apparaten,

motorvoertuigen), slechts tijdelijk en op eigen risico van een bedrijf, met name wanneer zij deze objecten in verschillende lidstaten leveren, terwijl zij hun IT-trackingtools en rapportagemethoden voor zover mogelijk geleidelijk aanpassen door ze af te stemmen op de criteria voor het groeperen van *quasi-identieke* complexe objecten.

Deze benaderingen, met inbegrip van de in bijlage 2 beschreven 'representatief voorwerp-benadering', doen vragen rijzen over de naleving in overeenstemming met een strikte lezing van de wettekst en de definitie van "voorwerp" in het kader van REACH, alsook met de rapportageverplichtingen uit hoofde van artikel 33 van REACH en artikel 9, lid 1, onder i) en artikel 9, lid 2, van de KRA. Zij zijn ook van invloed op de bruikbaarheid van de gegevens door de doelgroepen van de SCIP-databank, namelijk door afvalverwerkers en consumenten. Om deze redenen worden de 'representatief voorwerp-benadering' of andere verdergaande 'groeperings'-benaderingen door ECHA niet aanbevolen.

3.2 Hoeveel lagen componenten en deelcomponenten in een complex object moeten in een SCIP-kennisgeving worden gemeld ('*hiërarchie*')?

Hieronder wordt ingegaan op de vraag hoeveel lagen componenten en deelcomponenten van een complex object in een SCIP-kennisgeving moeten worden opgenomen om de identificatie en 'locatie' van het voorwerp dat een stof van de kandidaatslijst bevat mogelijk te maken ('hiërarchie').

Het wordt sterk aanbevolen om, op basis van praktische overwegingen, het aantal lagen op te geven dat de opname van de voorwerpen in deelcomponenten weergeeft, alsook de opname van de deelcomponenten en componenten in dat complexe object in elke assemblagefase. Dit houdt in dat in de SCIP-kennisgevingen de nodige lagen worden vermeld door de componenten die in de handel zijn gebracht en in complexe objecten in elke assemblagefase zijn opgenomen te volgen. Deze benadering wordt weergegeven in afbeelding 9 aan de hand van het voorbeeld van een (hypothetische) fiets zoals afgebeeld in figuur 3. Deze aanbeveling houdt echter niet noodzakelijkerwijs in dat de taakhouder niet per geval de beste benadering moet bepalen om het aantal lagen in een SCIP-kennisgeving op te nemen om de identificatie en 'locatie' van het voorwerp dat een stof van de kandidaatslijst in een complex object bevat door een gebruiker van de SCIP-databank, met name door afvalverwerkers en consumenten, mogelijk te maken.

Door de componenten die in de handel worden gebracht en in complexe objecten in elke assemblagefase worden opgenomen te volgen, is het mogelijk om voor elke component die in elk afzonderlijk stadium is geassembleerd de informatie voor elke component in de SCIP-databank op te nemen met behulp van de naam ('voorwerpnaam'-vereiste in tabel 2 van paragraaf 2.1.1) en de voorwerpcategorie – GN/Taric-code en -beschrijving ('voorwerpcategorie'-vereiste in tabel 2 van paragraaf 2.1.1).

Het verdient aanbeveling dat elke leverancier die elke assemblagefase volgt, deze informatie doorgeeft aan klanten, enzovoort. Dergelijke informatie maakt het voor hun klanten makkelijker om SCIP-kennisgevingen op te stellen en in te dienen.

ECHA heeft technische oplossingen ontwikkeld (d.w.z. de vereenvoudigde SCIP-kennisgeving (Simplified SCIP Notification – SSN) en 'Referencing' (verwijzen) in een SCIP-kennisgeving) die op vrijwillige basis kunnen worden gebruikt, zodat leveranciers van voorwerpen (b.v. distributeurs, 'samenstellers') kunnen verwijzen naar gegevens die al door andere taakhouders bij ECHA zijn ingediend.[46] Deze tools vergemakkelijken de indiening van SCIP-kennisgevingen bij ECHA, met behoud van de consistentie van de in te dienen informatie, door meervoudige rapportage van dezelfde gegevens te vermijden en zodoende onnodige administratieve lasten

[46] Meer informatie over de vereenvoudigde SCIP-kennisgeving (SSN) en 'Referencing' in een SCIP-kennisgeving is beschikbaar op de ECHA-website (SCIP-webpagina).

voor taakhouders te beperken. ‘Referencing’ (verwijzen) in een SCIP-kennisgeving geeft een samensteller de mogelijkheid om te verwijzen naar informatie over de complexe object-componenten (voorwerpen als zodanig of complexe objecten) die reeds door een leverancier hogerop in de toeleveringsketen of door de taakhouder zelf bij ECHA zijn ingediend in de SCIP-kennisgeving van het geassembleerde complexe object. Daarom kan dit een enorme ondersteuning zijn voor deze benadering voor het bepalen van de ‘hiërarchie’ in de gehele toeleveringsketen.

Afbeelding 9: Weergave van de aanbevolen benadering voor het bepalen van de 'hiërarchie' in een SCIP-kennisgeving (voorbeeld van de fiets zoals weergegeven in afbeelding 3)

Aanhangsel 1. Categorieën van materialen in SCIP

A1-1. Inleiding

Deze bijlage bevat een lijst van categorieën van materialen voor gebruik bij het indienen van SCIP-kennisgevingen bij de SCIP-databank waarmee kan worden opgegeven van welk materiaal een voorwerp is gemaakt, overeenkomstig de 'materiaalcategorie'-vereiste in tabel 6 van paragraaf 2.3.1, zoals opgenomen in het SCIP-formaat.

ECHA heeft krachtens artikel 9, lid 2, van de herziene kaderrichtlijn afvalstoffen 2008/98/EG (KRA) de taak gekregen om een databank op te zetten van voorwerpen die stoffen van de kandidaatslijst bevatten (SCIP-databank) en deze informatie beschikbaar te stellen aan afvalverwerkers en consumenten.

In het "*Non-paper on the implementation of articles 9(1)(i) and 9(2) of the revised Waste Framework Directive 2008/98/EC*" (non-paper over de tenuitvoerlegging van artikel 9, lid 1, onder i) en artikel 9, lid 2, van de herziene kaderrichtlijn afvalstoffen 2008/98/EG), van de Commissie (verspreid aan de CARACAL en de Waste Expert Group (groep van deskundigen op het gebied van afvalstoffen) in juni 2019, ref. Ares(2019)3936110)) staat dat "informatie die relevant is voor de identificatie van het voorwerp" en als de "naam, het concentratiebereik en de locatie van de SVHC" niet voldoende is, "andere informatie over het veilige gebruik van het voorwerp, met name beschikbare informatie die relevant is voor het correcte beheer van het voorwerp als afval", aan ECHA moet worden doorgegeven door leveranciers van voorwerpen die onder de verplichting vallen zoals beschreven in artikel 9, lid 1, onder i) van de KRA, hierna taakhouders genoemd.

Volgens de definitie van voorwerp in REACH (artikel 3, lid 3) kunnen voorwerpen onderling worden onderscheiden op basis van de functie (en het gebruik), de chemische samenstelling en de fysische vorm (vorm, oppervlak of patroon). Indien voorwerpen dezelfde functie en gebruiksvormen hebben, naast andere kenmerken die verband houden met de vorm, is informatie over het materiaal waarvan zij zijn gemaakt (gedeeltelijke informatie over de chemische samenstelling) belangrijk, zo niet essentieel, om een bepaald voorwerp te kunnen identificeren op het moment dat downstreamproducenten en samenstellers, eindgebruikers (beroepsmatig en industrieel) en consumenten een aankoopkeuze maken. Kantoorbureaubladen hebben bijvoorbeeld dezelfde functie en gebruiksvormen en kunnen alleen worden onderscheiden op basis van het materiaal waarvan zij zijn gemaakt (b.v. PVC-kunststof, borosilicaatglas, hout) en andere kenmerken zoals afmetingen. Wanneer voorwerpen afval worden, worden zij vaak gescheiden of gesorteerd in op materiaal gebaseerde afvalstromen door eindgebruikers en consumenten, en wordt het afval door afvalverwerkers binnen die stromen beheerd en verwerkt. Door het materiaal waarvan een voorwerp is gemaakt te identificeren, kunnen afvalverwerkers op materiaal gebaseerde afvalstromen identificeren die te maken hebben met voorwerpen die stoffen van de kandidaatslijst bevatten. Daarom is dergelijke informatie relevant voor afvalverwerkers, professionele en industriële eindgebruikers en consumenten.

Voor het opzetten van de SCIP-databank is informatie over het materiaal waarvan het voorwerp is gemaakt, opgenomen als een (alternatieve) verplichte vereiste (tabel 6 van paragraaf 2.3.1), omdat deze informatie beschikbaar moet zijn voor de taakhouders en noodzakelijk wordt geacht om voorwerpen te identificeren en te onderscheiden en een goed beheer van voorwerpen te waarborgen nadat ze afval zijn geworden. Dit soort informatie maakt gewoonlijk deel uit van de technische en kwaliteitseisen in normen voor producten. Producenten van voorwerpen in de EU beschikken over deze informatie, omdat zij kiezen uit welke grondstoffen hun voorwerpen wordt geproduceerd. Ook importeurs van voorwerpen in de EU en downstreamleveranciers van voorwerpen moeten erover kunnen beschikken. Vaak wordt deze informatie al op etiketten en in catalogi ter beschikking gesteld aan actoren in de toeleveringsketen en consumenten.

Er is productspecifieke en afvalstoffenwetgeving waarin categorieën voor materialen worden

gebruikt voor (b.v. materialen die met levensmiddelen in contact komen, lijst van afvalstoffen in het kader van de KRA, Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval), maar deze is niet geharmoniseerd. In het kader van REACH behandelt hoofdstuk R.12: Gebruiksbeschrijving van het Richtsnoer voor informatie-eisen en chemische veiligheidsbeoordeling op materiaal gebaseerde 'voorwerpcategorieën' (AC's) in het gebruiksdecriptorsysteem voor het beschrijven van de gebruiksvormen van chemische stoffen.

De volgende paragraaf van deze bijlage richt zich op de overkoepelende materiaalcategorieën en de respectieve deelcategorieën van de lijst van categorieën van materialen voor gebruik bij het indienen van SCIP-kennisgevingen bij de SCIP-databank ('materiaalcategorie'-vereiste in tabel 6 van paragraaf 2.3.1). Paragraaf A1-2 richt zich op de aanvullende materiaalkenmerk(en)-vereiste zoals vermeld in dezelfde tabel 6 van paragraaf 2.3.1.

Mengsels als zodanig zijn uitgesloten van het toepassingsgebied van de SCIP-databank. Zoals uiteengezet in paragraaf 2.3.1.3 kan een stof van de kandidaatslijst echter in een of meer voorwerpen worden opgenomen door het gebruik van een mengsel dat die stof bevat in een verdere be- en verwerkingsstap van dat voorwerp of bij het samenvoegen of assembleren van twee of meer voorwerpen in een complex object. In die gevallen moeten de taakhouders op basis van het Europees productindelingssysteem (EuPCS) de "mengselcategorie" bepalen die ertoe heeft geleid dat de stof van de kandidaatslijst in het (de) gerapporteerde voorwerp(en) is terechtgekomen. Dit is de alternatieve verplichte vereiste voor de "materiaalcategorie" (tabel 6 van paragraaf 2.3.1). Over het EuPCS is gedetailleerde informatie beschikbaar op de gifcentrawebsite. Daarom is de "mengselcategorie"-vereiste van SCIP-kennisgevingen uitgesloten van het toepassingsgebied van deze bijlage.

A1-2. Overkoepelende categorieën van materialen en deelcategorieën

Onderstaande tabel A1-1 bevat een opsomming van 11 overkoepelende materiaalcategorieën. Hun deelcategorieën staan in aanvullende tabellen in de "Lijsten van categorieën van materialen en aanvullende materiaalkenmerken in het SCIP-formaat", beschikbaar via de link in paragraaf A1-4. Ze zijn bedoeld om voorwerpen te identificeren op basis van het soort materiaal waarvan ze zijn gemaakt (matrix) en om een goed beheer van voorwerpen te ondersteunen nadat ze afval zijn geworden. In tabel 1 wordt ook weergegeven hoe deze voorgestelde categorieën en de AC's in het R12-richtsnoer van ECHA en de soorten afvalstoffen in de lijst van afvalstoffen (Besluit 2014/955/EU) met elkaar corresponderen.

Tabel A1-1. Overkoepelende materiaalcategorieën

Categorie	**Correspondentie met AC's in ECHA's R12-richtsnoer**	**Correspondentie met codes in de Lijst van afvalstoffen** (b.v.)
1. Keramiek	AC4	0802, 1012, 1701
2. Glas	AC4	1011, 1501, 1601, 1702, 1912, 2001
3. Leer en perkament	AC6	0401, 200111
4. Metalen	AC7	0201, 0603, 0604, 1003, 1004, 1005, 1006, 1007, 1008, 1101, 1102, 1201, 1501, 1601, 1603, 1608, 1611, 1704, 1910, 1912, 2001
5. Papier en karton	AC8	0303, 1501, 1901, 1912, 2001
6. Kunststoffen (en polymeren)	AC13	0201, 0702, 1201, 1501, 1601, 1702, 1912, 2001
7. Rubbers en elastomeren	AC10	0702, 1912
8. Steen, gips en cement	AC4	0104, 1012, 1013, 1705, 1912, 2001
9. Textielvezels en andere vezels	(AC5)	0402, 0702, 1501, 1912, 2001
10. Hout en kurk	AC11	0301, 0302, 0704, 1501, 1702, 1912, 2001

11. Overig:	AC0	

In de indieningen bij de SCIP-databank vindt de rapportage van het materiaal waarvan een voorwerp is gemaakt minimaal plaats op het niveau van de overkoepelende materiaalcategorieën in bovenstaande tabel en de daaropvolgende deelcategorieën, d.w.z. niveaus 1 en 2. Nadere specificatie van het materiaal volgens deelcategorieën van niveau 3 is alleen op vrijwillige basis, indien de indiener daarover beschikt.

Voor composietmaterialen geldt dat wordt nadere informatie wordt verstrekt in de “Lijsten van categorieën van materialen en aanvullende materiaalkenmerken in het SCIP-formaat”, beschikbaar via de link in paragraaf A1-4.

A1-3. Aanvullende materiaalkenmerken met betrekking tot het materiaal waarvan een voorwerp is gemaakt

Naast de identificatie van de materiaalcategorie/-deelcategorie waarvan een voorwerp is gemaakt, kan de taakhouder aanvullende informatie verstrekken, namelijk ‘aanvullende materiaalkenmerken’, zoals vermeld in tabel 6 van paragraaf 2.3.1. De lijst van deze aanvullende materiaalkenmerken zoals opgenomen in het SCIP-formaat is beschikbaar via de link in paragraaf A1-4.

A1-4. Lijsten van categorieën van materialen en aanvullende materiaalkenmerken in het SCIP-formaat

De lijsten van categorieën van materialen en aanvullende materiaalkenmerken in het SCIP-formaat, alsook voorbeelden zijn beschikbaar via:
https://echa.europa.eu/documents/10162/28213971/material_categories_for_the_scip_database_en.pdf/47142a6a-2634-52ce-ced0-49670928c3c2

Aanhangsel 2. Representatief voorwerp-benadering voor het 'groeperen' van extreem complexe objecten

Het SCIP-formaat, dat zo is ontwikkeld dat deze geschikt is voor rapportage door een grote verscheidenheid aan branches, heeft een bepaalde mate van flexibiliteit die het mogelijk maakt verdergaande 'groeperings'-benaderingen toe te passen, waardoor de kennisgevingen in theorie drastisch in volume kunnen worden verminderd. ECHA van mening dat van deze mogelijke verdergaande 'groeperings'-benaderingen de 'representatief voorwerp-benadering' het meest geschikt is. Dit wordt echter niet aanbevolen door ECHA (zie paragraaf 3.1.5).

Representatief voorwerp-benadering

In deze benadering worden voorwerpen in complexe objecten met verschillende stoffen van de kandidaatslijst in hun samenstelling gerapporteerd in de SCIP-kennisgeving in het kader van een generieke identificatie voor die complexe objecten. De componenten en deelcomponenten worden gerapporteerd in een SCIP-kennisgeving onder één naam en primaire identificatie. Als bijvoorbeeld batterijen die door de samensteller worden ingebouwd in een bepaald elektronisch apparaat; Indien een deelgroep van die batterijen van één leverancier kandidaatslijststof 1 bevat en een andere deelgroep van die batterijen, van een andere leverancier, kandidaatslijststof 2 bevat, kan de samensteller in de SCIP-kennisgeving de twee deelgroepen van batterijen rapporteren onder één batterijidentificatie (één naam en primaire identificatie en dus één kennisgeving), ongeacht of de specifieke gebruikte batterij tot de ene of tot de andere deelgroep behoort, zoals hieronder weergegeven:

- Elektronisch apparaat EDZ (primaire identificatie 110)
    - Batterij BAT-H (primaire identificatie BAT-H020)
        - Batterij BATZ1 (primaire identificatie BAT001)
            - Stof van de kandidaatslijst 1
        - Batterij BATW2 (primaire identificatie BAT002)
            - Stof van de kandidaatslijst 2

In elk geval is het zo dat naast een kennisgeving door de samensteller van het elektronische apparaat, ook de producenten van de batterijen in het bovenstaande voorbeeld toch nog twee kennisgevingen voor de verschillende batterijtypen indienen, d.w.z. voor elke batterij die zij leveren aan de samensteller van het elektronische apparaat.

Voor- en nadelen van deze benadering:

- Het zorgt voor een drastische vermindering van het aantal kennisgevingen dat door de industrie moet worden ingediend.
  [als we dit bijvoorbeeld vergelijken met 'smartphone 100' in voorbeeld 3 van paragraaf 3.1.3, zou het bedrijf één kennisgeving voor 'smartphone 100' moeten indienen, tegen één voor elke mogelijke combinatie van verschillende componenten die SVHC bevatten (één voor "Smartphone 100-1", één voor de "Smartphone 100-2", één voor "Smartphone 100-3")].
- Deze benadering vereist dat de industrie een hypothetisch complex object creëert (in bovenstaand voorbeeld: 'Batterij BAT-H (primaire identificatie BAT-H020)'). De informatie over de mogelijke combinaties van componenten of deelcomponenten, bijvoorbeeld van meerdere leveranciers of meerdere bronnen, is aan dit hypothetische complexe object ('moeder') gekoppeld als componenten (in het bovenstaande voorbeeld: BATZ1 en BATW2 met verschillende stoffen van de kandidaatslijst van verschillende leveranciers zijn gekoppeld als componenten van batterij BAT-H). Daarom zou deze benadering in vergelijking met andere verdergaande benaderingen als een stimulans kunnen werken om de gegevens aan te passen en de kwaliteit ervan te verbeteren met betrekking tot de componenten en deelcomponenten van complexe objecten. De gebruikers van de databank zouden minder kans lopen betekenisloze gegevens aan te treffen, met name wat betreft de identificatie van componenten,

deelcomponenten en objecten daarin.

- In vergelijking met andere verdergaande 'groeperings'-benaderingen heeft deze benadering de optie van 'Referencing'[46] (verwijzen) naar gegevens die al door de leverancier hogerop in de toeleveringsketen bij de SCIP-databank zijn ingediend (in bovenstaand voorbeeld: de leveranciers van batterijen BATZ1 en BATW2).
- Het is echter duidelijk dat een dergelijke oplossing ook risico's met zich meebrengt die de doelstellingen van de databank zelfs kunnen ondermijnen: zo weten afvalverwerkers en consumenten alleen dat een voorwerp of product een stof van de kandidaatslijst "kan bevatten", maar zij weten niet 100% zeker of het model in hun handen een stof van de kandidaatslijst bevat. Voor verschillende afvalverwerkingssectoren kan deze informatie gedetailleerd genoeg zijn, maar waarschijnlijk niet voor demontagebedrijven en afvalverwerkers die zich bezighouden met de voorbereiding voor hergebruik en informatie nodig hebben over specifieke voorwerpen en niet over hypothetische "representatieve" voorwerpen. Het kan ook afbreuk doen aan de veranderingsdoelstelling van de wetgever om druk uit te oefenen op de toeleveringsketens om de aanwezigheid van stoffen van de kandidaatslijst in voorwerpen in de geest van safety by design (geïntegreerde veiligheid) te vervangen of nauwkeuriger te volgen, zelfs wanneer gebruik wordt gemaakt van multisourcing.
- Bovendien is het twijfelachtig of een dergelijke oplossing nog steeds in overeenstemming is met de wetstekst, die rapportage op het niveau van het voorwerp vereist, hetgeen zou vragen om preciezere informatie over welk(e) voorwerp(en) dat/die stoffen van de kandidaatslijst bevat(ten) is/zijn opgenomen in het complexe object waarvan kennisgeving wordt gedaan.

EUROPEES AGENTSCHAP VOOR CHEMISCHE STOFFEN
P.O. BOX 400, FI-00121 HELSINKI, FINLAND
ECHA.EUROPA.EU